

Simobil
Povej nekaj lepega

Obiščete nas lahko
vsak delavnik od 8.30 do 19.30 ure,
ob sobotah od 9. do 13. ure
v Izoli, Sončno nabrežje 2
tel.št. 040 410 743

POOBlašČENI
PRODAJALEC

Nimamo več stacionarca.

Pokličite mobilca!

040 211 434

Oblačila moška,
ženska in
otroška,
slovenskih
proizvajalcev
Manziolijev trg 1

**Šport
HALA**

Foto: Ambrož

Čestitka

Se vam zdi čudno,
da se smejim?

Kako se ne bi,
saj se praznikov veselim.

V ponedeljek je začelo,
potem bo v petek spet veselo,
vmes pa nekaj dni dopusta,
da človek v miru da kaj v usta,
ko skupaj bomo šli v naravo,
se valjat v toplo, mlado travo,

ki po čevapčičih diši,
da se človeku lepo stri.

Prazniki so super stvar,
in tudi če še nisem star,
vam voščim, veste kaj:
En sončen, topel, 1. maj.

Živel 1. maj, praznik robotov

Ni čisto jasno ali je delo naredilo človeka ali je bilo morda obratno. Jasno pa je, da je človek naredil robota in ne obratno. Toda, samo vprašanje časa je, kdaj bodo roboti začeli delati ljudi.

(Mef) Še zavedamo se ne, kako roboti, oziroma stroji, počasi prevzemajo naše naloge. Pa to počnejo na vsakem koraku. Pošljejo nam sporočilo, zaračunajo nam špricer, parkirajo nam avto, tiskajo ta časopis in tako naprej.

Roboti so že zdaj glavni v industriji, kjer je potrebna velika natančnost, v nevarnih in strupenih okoljih, roboti nadomeščajo človeka pri nevarnih nalogah – na primer pri iskanju min, pri reševanju ljudi, pri raziskovanju področij, kamor človek ne more – npr. v globinah oceanov, v vulkanih, v vesolju. Fino se nam zdi, čeprav nas počasi, a zanesljivo izrinjajo iz proizvodnih procesov, kjer je bil človek vedno glavni.

Potem je prišel naslednji udarec: ker so roboti pogosto cenejši kot delavci, vse pogosteje zamenjajo ljudi tudi tam, kjer ni za delavca nobene nevarnosti, na primer v trgovinah s samopostrežnimi blagajnami, na blagajnah parkirišč, v turističnih pisarnah in še kje.

Ampak, ljudje se še kar navdušujemo nad njihovimi neslutnimi možnostmi. Robot za par sto eurov nam poseda dnevno sobo, pokosi travo za hišo, v kratkem bo tudi vozil namesto nas.

“Fino”, bomo rekli. “Zdaj bom lahko tudi kaj spil s prijatelji in potem me bo robot odpeljal domov”. Tako sprejemamo ugodje, ki nam ga ponuja tehnika.

“Tehnika bo naša smrt” radi porečemo tako za zabavo, ne da bi pomislili na to, da bo razvoj tehnike res lahko usoden za človeka.

Najprej bo v svetu zmanjkalo del, ki bi jih človek sploh še lahko opravljal. Potem nam bodo dali mesečno rento za preživetje in nam svetovali, naj se nekam zleknemo in počakamo, da minemo, ker je za vse ostalo že poskrbljeno. Od tod do trenutka, ko bodo roboti začeli skrbeti za prirastek te povsem nekoristne živalske vrste, je samo še korak.

Današnjim osnovnošolcem se še sanja ne, čemu služi, na primer, srp. Njegovo druženje s kladivom pa je itak ena sama nostalgija. Prvemu maju se ne piše nič dobrega.

WWW.NAKUPI.NET

BANKA KOPER

Tednik MANDRAČ
OGLAŠEVANJE in REKLAMNA SPOROČILA
tel. 040 600 - 700
mali oglasi in naročnine: tel 040 211 434

Izjava tega tedna

Morda je res luč na koncu tunela,
a bojim se, da prihaja vlak.

Tomo Križnar

Pisma iz metropole

Vsak resen časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli a vendarle. Zoran Odič je upokojeni a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova. Vsak teden za

PISATELJ NAŠE ZAVESTI IN NEZAVESTI

Ta zapis bi lahko izšel že prejšnji teden, a se je urednik odločil, da bolj sodi v prvomajsko številko časopisa, zato je morda medtem že kdo storil to, kar bi lahko storili prvi, vendar v to resno dvomim.

Nobelov nagrajenec, pred kratkim umrlí Gunter Grass je namreč 4. aprila 2012 objavil to pesem. Malo svetovnih časopisov jo je objavilo v celoti, a vsi so o njej pisali, najbolj pogosto so obsojali pesnika zaradi njegovih stališč glede izraelske nevarnosti za svetovni mir. Čeprav je v bistvu pisal o nemški nevarnosti, saj je Nemčija prav takrat, preden je bila pesem napisana in zaradi česar je bila napisana, Izraelu prodala najmoderneše in najbolj učinkovite podmornice, sposobne tudi za izstrelitev nuklearnih projektilov. Zaradi te pesmi, pa tudi zaradi nove pesmi o sramoti Evrope, ki je tudi malo objavljana, a veliko napadana (obe tukaj citirani je na svojem sajtu objavil sarajevsko zagrebški pisatelj Milenko Jergović), so politiki Gunterja spraševali: «Kaj vam pa je to treba, gospod?

Sicer ne razumejo kaj jim govori, ampak morajo ga vsaj poslušati, saj je Grass največja, če je Willy Brandt moralna, Konrad Adenauer nacionalna, a Helmut Kohl združujoča nemška figura.

Mandrač objavlja zadnjo, od evropskih »politikov« inkrinirano pesem pokojnega nobelovca, zaradi katerih je predsednik nemškega parlamentnega odbora za evropske zadeve, Gunther Krichbaum pesniku sporočil, da je star, senilen in naj raje piše, kot da se vmešava v politiko, predsednica Mednarodnega monetarnega fonda, Christine Lagarde pa je razvrednotila (ali poskusila razvrednotiti) Grassovo pesem z izjavo, da je po njenem »pomoč bolj potrebna lačnim otrokom v Nigeriji, kot Grčiji«.

Gunter Grass

TO KAR JE TREBA REČI

...Zakaj sem do zdaj molčal?

Zato ker sem mislil, da mi moje poreklo, označeno z nepopravljivo sramoto, ne dovoljuje, da zahtevam dejstva kot edino možno resnico proti državi Izraelu, s katero sem povezan in s katero želim biti povezan še naprej. Zato o tem govorim šele zdaj, tako star, z zadnjimi kapljami črnila: Atomska sila Izrael ogroža že tako načet svetovni mir?

In treba je povedati zato, ker bo jutri morda že prepozno; posebej za nas – že tako obremenjene, ker smo Nemci – saj lahko postanemo sodelavci zločina, ki je tako predvidljiv, da našega sodelovanja ne bo moč skriti z navadnim opravičilom. In priznam: ne bom več molčal, ker sem sit licemerja Zahoda; in želim vsaj še upati ...

Prevedla: Anne-Kathrin Godec in Miljenko Jergović

Livade še iščejo kupca

Stanovanjski kompleks, ki ga je na območju Livad, kot nadomestilo za neplačano gradnjo neprofitnega bloka, začelo graditi goriško podjetje, nato pa prevzel škofjeloški SGP Tehnik, še naprej ostaja brez pravega lastnika in, vsaj na videz, vse bolj propada. Dve dosednji dražbi sta bili neuspešni, zaradi razmeroma visoke cene niti ni bilo opaziti zanimanja za nakup. To niti ne preseneča, saj je stečajni upravitelj julija lani pričakoval, da bo iztržil nekaj več kot 16 milijonov Eurov, februarja letos je pričakoval slabih 10 milijonov, vendar zanimanja za nakup ni bilo. Zdaj, ko je cena dosegla slabih 8,5 milijona Eurov pa menda obstaja možnost, da bi le našli kupca za ta nič kaj nadstandardni stanovanjski kompleks.

Poseben problem so seveda postale hipoteke v višini 28 milijonov Eurov, kar si je privoščila nova Kreditna banka Maribor, zato so te terjatve že na slabi banki. Stečajni upravitelj pa vendarle upa, da bo za 190 stanovanj in nekaj poslovnih prostorov ter parkirišče v kletnih prostorih le iztržil omenjenih dobrih 8 milijonov Eurov.

Seveda pa kompleks še zdaleč ni dokončan, saj je treba končati obrtniško inštalacijska dela, kar seveda ne prispeva k atraktivnosti tega nakupa. Zanimivo je, da se je Občina Izola s stečajnim upraviteljem sicer pogovarjala o odkupu stanovanj, ki bi jih kot neprofitna ponudila občanom, vendar se s stečajnim upraviteljem niso uspeli dogovoriti. Zanimivo bo videti, ali bodo ob tej tretji prodaji poskusili znova? **ur**

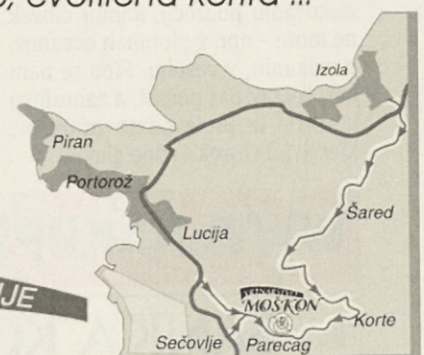
Parecag 31, tel.: 05 672 20 10

VELIKA IZBIRA OKRASNIH RASTLIN:
za parke, vrtove, cvetlična korita ...

SADIKE:

pelargonij,
verben, daliet,
enoletnic ...

35 LET TRADICIJE

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354
tel. 040 211 434

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Marjan Motoh (karikaturist) Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,50 EUR. / Četrletna naročnina: 18 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. 040 211 434 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

Koliko je zares dolžna Občina Izola?

Svetniki opozicije so tudi na četrti redni seji občinskega sveta Izola poudarili, da župan Igor Kolenc ne more biti župan le dobre polovice Izolanov ter, da pričakujejo kaj več sodelovanja tudi z opozicijskimi političnimi opcijami. Zanima pa jih tudi, koliko neplačanih obveznosti iz lanskega leta je prišlo v letošnji proračun.

Izolski občinski svetniki so se v četrtek zbrali v sejni dvorani na 4. redni seji občinskega sveta. Razpravljali so o hitri cesti, o pokopališču, o reorganizaciji občinske uprave in o zaključnem računu proračuna Občine Izola.

Ob začetku seje so svetniki najprej poslušali informacijo glede aktivnosti za pridobitev obalne ceste med Koprom in Izolo v upravljanje in last. Župan Igor Kolenc je občinskim svetnikom podal informacijo o dosedanjih poizkusih, da bi koprski mestna občina in izolska občina dobili v upravljanje staro regionalno cesto med Izolo in Koprom, saj naj bi to območje v prihodnje bilo namenjeno predvsem turizmu. Težava pa je v tem, da država želi uvesti vinjetni sistem za predor pod Markovcem, kar bi pomenilo, da bi morala regionalna cesta ostati. Na razpravi so se oglasili svetniki opozicije, ki županu in občinski upravi očitajo predvsem to, da so se reševanja težave lotili enostransko, brez posvetovanja in iskanja možnih rešitev tudi pri svetniških skupinah, ki so povezane z vlado, a niso del županove koalicije. Aljoz Zorko (IJN) pravi, da podpira pobudo, *“ki je povezana z necestninjenjem teh petih kilometrov obalne hitre ceste. Ampak solo akcija koprskega in izolskega županstva, osredotočena izključno na obalno cesto, je premalo. To ne koristi ničesar, ne gospodarstvu, ne turizmu in niti ljudem.”* Zorko je poudaril tudi, da glede na to, da je del županove koalicije tudi

vladajoča SMC, bi lahko do problema pristopili z dialogom in ne s prepiranjem. *“Saj se vendarle pogovarjate s svojimi.”*

Branko Simonovič (DeSus) je županu očitil, da je k zadevi pristopil tako, kot da gre samo za njegov osebni problem. *“In ko se enkrat minister postavi na neko stališče, je to stališče težko spremeniti. Delali ste mimo nas, a vedite, da ima DeSus štiri ministre v vladi. Četudi nas odrivate, bi DeSus naredil vse, da bi prišlo do pobude za predlog zakona o cestninjenju, a nismo vedeli, da se to dogaja. Župan, zakaj sploh imate koalicijske partnerje?”*

Nekdanja županja **Breda Pečan (SD)** je ob tej priložnosti pozvala župana, naj pripravi predstavitev javnega načrta za to območje, **Bogdan Gerk (IJN)** pa poziva oblast, naj aktivneje vključi civilne iniciative, za katere meni, da bi se jih ustanovilo veliko, če bi imele možnost, da lahko pomagajo pri reševanju nastale težave.

Alojz Zorko je tudi poudaril, da so v času načrtovanja avtoceste

dosegli, da Dars ne bo postavil cestninskih postaj, sicer se avtoceste ne bi gradilo, ter da je prioriteta županov obalnih občin, da razbremenijo obalo cestninskega sistema. Dogovor je menda tudi zapisan in je nedvomno dobro izhodišče pri nadaljevalnem dogovarjanju. Kolenc pa pravi, da je vinjetni sistem tudi sicer v neskladju z evropskimi direktivami, in da se zato o tem sploh ne bi smeli pogovarjati.

Častna četa bo lahko streljala

Na naslednji točki so svetniki sprejeli, da bo odslej dovoljeno častni četi, da opravi svojo dolžnost tudi v izolskem pokopališču, kar je bilo doslej, z odlokom, sicer prepovedano.

Do težav, kot je znano, je prišlo ob pogrebu upokojenega majorja slovenske vojske **Aleksandra Prelaza**.

Na točki, kjer so odločali o predlogu Odloka o občinskem priistanšču Izola, je **Vlado Marič (DeSus)** opozoril, da je globa 250 eur za neplačevanje priveza nesmisel, saj gre v tem primeru za pogodbeni odnos med najemnikom in upravljalcem, torej javnim podjetjem Komunala, kazen pa je v tem primeru lahko samo odstop od pogodbe, ali pa plačevanje zamudnih obresti.

V letu 2015 le sedem sej

Svetniki so sprejeli tudi predlog za spremembo organizacije občinske uprave, ter okvirni plan dela Občinskega sveta Izola, kjer je **Vlada Mariča** zmotilo, da je v celem letu predvidenih zgolj sedem sej občinskega sveta, in glede na to, da je bila ta četrta, so predvidene do konca leta le še tri.

Koliko dolguje Občina?

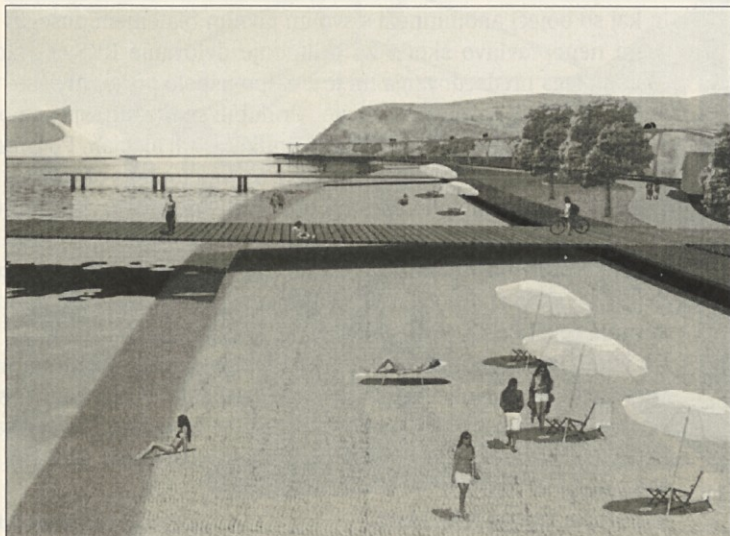
Ponovno se je zataknilo pri zaključnem računu proračuna Občine Izola za leto 2014. **Branko Simonovič** je prosil za informacijo o tem, koliko neplačanih obveznosti iz leta 2014 je prenešenih v leto 2015. **Peter Zovko** s službe za računovodstvo in finance sicer pravi, da gre za 2.382.000 evrov. Ker ni povsem jasno, če gre za dolg ali kakšno drugo postavko, je Simonovič prosil za pisni odgovor. Kolenc je tudi omenil, da so se lotili reprogramiranja dolgov, ter da so podpisali moratorij za stare kredite. **AM**

Kako z odpadki med prazniki

Komunala Izola obvešča, da bo odvoz odpadkov v naslednjem tednu zaradi prvomajskih praznikov spremenjen. V ponedeljek, 27. aprila in v petek, 1. maja, odvoza odpadkov ne bo.

Odvoz mešanih komunalnih odpadkov in ločeno zbranih frakcij, bo namesto v ponedeljek, 27. aprila, potekal dva dni prej, torej v soboto, 25. aprila. Predviden odvoz za petek, 1. maja pa bo potekal v soboto, 2. maja. Vse uporabnike prosijo za razumevanje.

Javno pranje perila Rdečega križa

Anonimke so ena od oblik opozarjanja na nepravilnosti v določenem okolju, vzroki za skrivanje identitete pa so lahko zelo različni. V primeru anonimke o domnevnih nepravilnostih na izolskem Rdečem križu, ki jo je očitno napisal nekdo, ki razmere pozna, najbolj moti to, da vprašanji niso obravnavali v organizaciji, ampak so šli naravnost v javnost.

Po objavi anonimke v regionalnem dnevniku, kjer se je neznan avtor jezil zaradi neupravičenih zaslužkov predsednika in sekretarja izolskega Rdečega križa, se je še isti dan, v četrtek, 23. aprila, na izredni seji sestal odbor Območne organizacije Rdečega Križa Slovenije-Območnega združenja Izola

Seveda je bil predmet razprave članek, ki govori o nadpovprečnih nagradah predsednika in visoki plači sekretarja RKS-OZ Izola, in ki ga je vodstvo izolskega Rdečega križa označilo za tendenciozno. Odbor je ugotovil, da je območno združenje dostojno in angažirano delovalo in opravilo vse naloge, ki izhajajo iz načel delovanja RKS. Izpeljali so tudi veliko drugih aktivnosti, posebej pa so ponosni na 12% porast krvodajalcev v izolski občini, za kar gre zasluga prav območnemu RKS.

V anonimki je zapisano, da si je predsednik Vlado Ostrouška izplačeval mesečne nagrade v višini 500 do 700 evrov in tako lani z nagradami pridobil 7.000 evrov. Pripomba leti tudi na plačo sekretarja, ki naj bi za polovični delovni čas dobil kar 1350 evrov mesečno.

Glede navedenih podatkov o višini izplačanih nagrad, se bo odbor še enkrat sestal in z računovodskimi strokovnjaki pregledal in preveril zapisano v prispevku. Sestanek sicer ni bil namenjen iskanju avtorja omenjene anonimke, ugotavljali pa so, da je pismo nedvomno napisal nekdo, ki je seznanjem s finančnim poslovanjem organizacije oziroma ima dostop do njihovih računovodskih podatkov.

Ali so bile nagrade za delo predsednika res izplačane v skladu s pravilniki in višino plače sekretarja območnega odbora bodo tako ugotavljali še pred **volilno skupščino, ki je sklicana za 7. maj** in na kateri bodo volili novega predsednika in člane organov Rdečega križa Izola.

Iz gradiva za volilno skupščino OO RK Izola smo prebrali, da za predsednico kandidira Alenka Ceglar, kandidat za podpredsednika je Vlado Ostrouška, za člane odbora pa: Branka Požar, Alenka Prelc, Majda Toškan, Sonja Malečkar, Uroš Nabernik, Vanda Zajc, Slavica Maver, Aleksandra Grbec in Ljubo Klajnšek. Nadzornemu odboru bo, v primeru izvolitve, predsedovala Slavica Mejak. **ur**

Policijska postaja Izola je v sodelovanju z občinskim redarstvom tudi letos izvedla preventivno akcijo Varo na kolo. V soboto, 25. aprila, so na trasi Parenzane nad Južno cesto v Livadah, kolesarjem svetovali o varni udeležbi v prometu. Predstavili so opremo za nadzor prometa, najmlajšim pa podelili nekaj obvezne kolesarske opreme.

Politika vstopa v OO RK

Da je Območno združenje Rdečega križa postalo tudi prizorišče političnega boja je znano že nekaj časa.

Menda je bil predsednik Vlado Ostrouška deležen tudi prijave na častno razsodišče, zaradi njegovega ravnanja pred lokalnimi volitvami, zdaj pa se s politiko pojasnjujejo tudi polna zaposlitev strokovne sodelavke, o kateri v vodstvu RK niso niti vedeli. Iz iste politične opcije pa prihaja tudi predlagana kandidatka za bodočo predsednico OO RK Izola. Obe sta bili na zadnjih lokalnih volitvah kandidatki Nove liste za Izolo, ki je tesen zaveznik župana in član njegove koalicije.

REAGIRANJE

Kdo želi škodovati Rdečemu križu?

Gonja proti predsedniku Območnega združenja RK Izola v Primorskih novicah ima svoje ozadje. Da bi oblatili ime dolgoletnega predsednika (2 zaporedna mandata, 8 let) je skupina škodoželjnih ljudi iste politične opcije nezadovoljstvo s plačo delavke na izolskem Rdečem križu izkoristila za anonimno pismo, ki so ga z zahtevo po takojšnjem ukrepanju naslovili županu ter občinskim svetnicam in svetnikom. Poudarili so, da je treba ogenj, ki se je visoko razplamtel, hitro pogasiti, sicer bo zgorela hiša na ulici Ob starem zidovju 15/a, kjer je vsa ta leta sedež Območnega združenja Rdečega križa. Z anonimko so uspeli tudi v Primorskih novicah, kjer so s tendencioznim naslovom zbudili pozornost bralcev in verjetno uspeli prodati nekaj izvodov več.

Za kaj gre? Za denar oziroma za netransparentno trošenje javnih sredstev. Znano je, da se dejavnost Rdečega križa financira pretežno iz občinskega proračuna. Zelo malo, letos skoraj nič, ni prispelo na naš račun iz matice RKS-ZZ Ljubljana.

Kot častni predsednik, ki za svoje delovanje odgovarja z osebnim premoženjem, do izteka dolgoletnega mandata 7. 5. 2015 za delo pred sedujočega nisem prejel enega samega evra. Visok honorar v višini 7.000 EUR bruto mi je bil izplačan iz sredstev nadomestila za več kot dveletni bolniški stalež sekretarja, saj sem se s podjemno pogodbo zavezal, da bom opravljal številne obveznosti, ki jih sekretar s polovičnim delovnim časom ni zmogel.

Iz navedenega izhaja, da iz občinskega proračuna, namenjenega delovanju Rdečega križa v Izoli, ni bil na moj transakcijski račun nakazan en sam evro.

In kaj so boječi anonimneži s svojim javnim blatenjem dosegli? Predvsem nepopravljivo škodo za prihodnje delovanje RKS-OZ Izola. V času mojega predsedovanja mi je z ekipo uspelo postaviti trdne temelje za delovanje naše organizacije. Pridobili smo zaupanje javnosti, ki se je aktivno odzvala pri številnih humanitarnih akcijah. Posamezniki finančno pomagajo ljudem v stiski s plačilom toplega obroka.

O naših aktivnostih smo sprotno obveščali sredstva javnega obveščanja na Primorskem (Mandrač, Bobnič, Primorske novice, Radio in Televizija Koper, nacionalna TV, Radio Capris). Brez njihove dragocene in profesionalne pomoči bi bili pri svojem plemenitem delu in pri oblikovanju pozitivne podobe Rdečega križa manj uspešni.

Ob iztekajočem se mandatu se iskreno zahvaljujem številnim prostovoljkam in prostovoljcem za izkazano zaupanje. Poslavljam se s čisto vestjo in s ponosno dvignjeno držo, saj se zavedam, da sem etično in odgovorno opravljal nevhvalno delo predsednika RKS-OZ Izola. Nehvalno v letu 2015.

Vso srečo, izolski Rdeči križ.

Vlado Ostrouška

Rekordna oranžna vina

V petek je Manziolijev trg že četrtrič gostil festival oranžnih vin, ki je letos privabil rekordno število obiskovalcev. Ti so lahko v palači Manzioli in v nekdanji občinski stavbi degustirali bela macerirana vina, na trgu pa se je kar trlo gurmanskih dobrot.

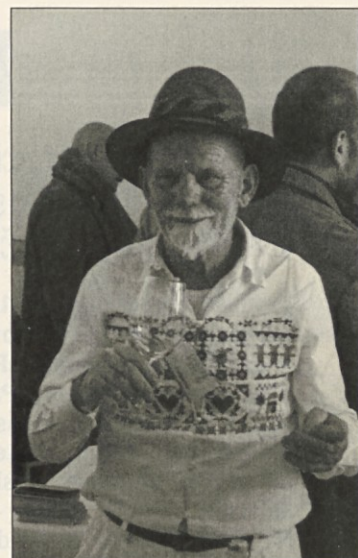
Manziolijev trg je že četrto leto zapored gostil festival oranžnih vin Orange wine. Oranžna vina, ki so pravzaprav bela macerirana vina, so v zadnjih letih vedno bolj priljubljena in to dokazuje tudi veliko število obiskovalcev, ki je letos preplavilo Manziolijev trg.

Letošnji festival oranžnih vin je v Izolo privabil 60 vinarjev iz Slovenije, Italije, Hrvaške in celo iz Nove Zelandije, ob tem pa ni manjkalo ponudnikov raznovrstnih gurmanskih specialitet, rezultat pa je bilo rekordno število obiskovalcev, ki so se porazdelili med osrednji degustativni lokaciji, Manziolijevo palačo in po novem staro občinsko stavbo, ter seveda Manziolijev trg, ki je s hrano povezoval vinske degustacije.

črna vina. Ker je pri oranžnih vinih mošt dlje časa v stiku s kožico grozda, pa je toliko bolj pomembno, da so vina resnično pridelana na ekološki, ali bio način. Torej čim manj škropljenja in podobnega, saj te snovi osta-

stavili tudi ekološki pridelovalci gurmanskih specialitet, kot so to naprimer lokalni Rizibizi ali domačija Butul.

Oranžna vina, tudi Slovenska, so tudi zaradi tradicionalnega načina pridelave in ekološkega predznaka, vedno bolj priljubljena na velikih tujih tržiščih, od Francije, pa vse do ZDA, predstavljajo pa odlično iztočnico za tiste vinarje, ki si želijo nekaj drugačnega, predvsem pa uživajo v ekoloških vinogradih.

AM

Oranžna vina sicer niso nič drugega, kot bela vina po maceraciji, torej pridelana s podobnim postopkom, kot se pridelujejo

nejo ravno na kožici grozdov. Ker gre za zelo ekološki način pridelave, je torej samoumevno, da so se na festivalu pred-

PTT

Praznik oranžnega vina

Ja, tako bi se morala najprej imenovati prireditev, ki že nekaj pomladi naznanja prihajajoče predpraznične in praznične dni v našem mestu. Prireditev oziroma bolj njena zgodba, saj za to menda gre, je čisto dobrodošla. Verjetno so jo še najbolj veseli okoliški gostinci, kjer se dve osebi ob kozarcu odlične malvazije in s preprosto, a zato nič manj okusno jedjo z okusi morja, za ceno ene vstopnice, kar dobro okrepčata.

Tako kot vsa leta do zdaj, me je tudi to leto prizadel mačehovski odnos in popolna odsotnost občutka organizatorja prireditve do slovenskega jezika. Glavni poudarek je na angleškem jeziku in še tu se kaže neznanje, ker ne vem od kod organizatorju vedenje, da se ime našega mesta v angleščini napiše »Isola«? To je bilo mogoče opaziti na majhnem dvostranskem - italijansko/angleškem - priložnostnem letaku, ki je bil tega dne vidno nastavljen tudi po mizah okoliških gostiln.

Toliko v premislek vsem neposredno ali posredno odgovornim pa tudi vsem tistim pripadnikom obeh narodov, ki nam ni vseeno za svoj materni jezik; tako slovenski, kot italijanski.

Menim, da je že skrajni čas, da se skupaj upremo posiljevanju z angleščino na vseh področjih. Ali nismo oboji tako preizkušnjo enkrat v nedavni zgodovini že doživeli?

Dušan Ambrož

Dva predsednika in naši šolarji

V sredo, 22. aprila so učenci osnovne šole Dante Alighieri spoznali kar dva predsednika sosednjih držav in jima, v spomin na podobno srečanje pred 17-timi leti, ko sta italijanski in slovenski predsednik odprla novo izolsko šolo z italijanskim učnim jezikom, so jima podarili oljčno vejico z drevesa, ki sta ga zasadila takrat.

Protokol predsednika RS je učence in učitelje povabil na srečanje s predsednikom Republike Slovenije, Borutom Pahorjem in na sprejem italijanskega predsednika Sergia Materelle na prvem uradnem obisku v Sloveniji.

Na slovesnosti v Predsedniški Palači, na katerem je predsednik predal listino o častnem pokroviteljstvu nad globalnim tekaškim projektom Wings for Life World Run Slovenija, ki ozavešča o pomembnosti raziskav na področju poškodb hrbtenjače, je predsednik nagovoril sodelujoče in z učenci opravil skupinsko slikanje in krajši pogovor.

Igre prijateljstva s športom in glasbo

V četrtek, 23. aprila so v prostorih vrtca Dante Alighieri potekale že tradicionalne trinajste Igre prijateljstva. V dvorani Osnovne šole se je srečalo, družilo, v igri zabavalo ter posladkalo 117 otrok, ki obiskujejo italijanske vrtce v vseh treh obalnih občinah.

Zbrane mlade udeležence je s krajšim uvodnim nagovorom najprej pozdravila podravnateljica vrtca Daniela Zaro, sledile so igre na poligonu, štafeta ter številne druge družabne igre. Kot se za tovrstno prireditev spodobi so otroci prireditve sklenili z glasbo in pesmijo Z roko v roki, ob koncu pa bili deležni še posladka.

Organizatorji prireditve sporočajo, da prireditev ni tekmovalne narave, temveč se skuša na ta način promovirati zabav(n)o, neformalno druženje, s poudarkom na promociji gibanja, ki je naravna in osnovna potreba vsakega otroka. Igre prijateljstva pripravljajo zaposleni in vrtcu Dante Alighieri v sodelovanju z učitelji telovadbe, namen le teh pa je poleg druženja in spoznavanja tudi izboljšati spretnosti in motorične koordinacije mladih nadbudežev. Na dogodku so se ob igri spoznavali, sklepali nova prijateljstva ter se predvsem družili otroci iz vrtcev Delfino Blu iz Kopra, La Coccinella iz Pirana in Lucije ter L'Aquilone iz Izole.

Robi Š.

Ob tej priložnost so mu učenci podarili keramično skulpturo, ki simbolizira srečanje dveh kultur, ki sobivajo na območju Slovenske Istre.

Osrednji dogodek dneva je potekal na Kongresnem trgu, kjer so z vojaškimi častmi sprejeli italijanskega predsednika Sergia Materelle.

Otroci in učitelji so pozdravili predsednika in z njima, ob koncu protokola izmenjali nekaj besed.

Vrhunec srečanja je bila predaja daril, ki sta jih dve učenki namenili predsednikoma. To sta bili dve oljčni vejici z oljke, ki sta jo 24. januarja 1998, s strani predsednikov Italije in Slovenije Oscarja Luigija Scalfara in Milana Kučana ob otvoritvi novega objekta Osnovne šole Dante Alighieri in vrtca L'Aquilone.

ur

Pa še to:

Na srečanje dveh predsednikov so odpotovali tudi mladi kitaristi, ki v Manziolijevi palači vadijo pod vodstvom Enza Hrovatina. (foto levo v sredini)

Nekatere starše otrok pa je upravičeno zmotilo, da jim je protokol naročil, kako morajo biti otroci oblečeni in obuti za sprejem pri predsednikih. Dovolj bi bil namig: tako kot v šoli.

Kuhanje je lahko tudi poučna igra

Letošnja tema Otroškega parlamenta je »Izobraževanje in poklicna orientacija.« Na osnovni šoli Livade Izola smo se zato odločili, da enega od poklicev učencem tudi praktično predstavimo. V petek, 17. aprila, smo v svoje vrste povabili poklicnega kuharja Mladena Milovanovića, sicer očeta naše tretješolke, ki je učencem od 1. do 5. razreda pokazal, da je kuhanje lahko tudi poučna igra. Učenci so v uvodnem delu spoznavali osnove kuharskega poklica, kuharske pripomočke in načine kuhanja. Nato so si delo razdelili tako, da so najmlajši pomagali razvleči testo, naribali sir in zmešali paradižnikovo omako, večji in bolj spretni pa so narezali zelenjavo in skuhal domači »ketchup.« Tako so pripravili vse potrebno za pico, ki so jo nato spekli in z užitek pojedli.

S tem, ko so učenci sekljali, ribali, mešali in pekli so se tudi praktično spoznavali s poklicem, ki ga bodo mogoče nekoč opravljali. Mladim je potrebno že v zgodnjem otroštvu predstaviti čim več poklicev, da se bodo takrat, ko bo čas za to, pravilno odločili. Izbira poklica je namreč pomemben mejnik na poti vsakega mladostnika in prav je, da jim odrasli s takimi delavnicami pričnemo pri izbiri pomagati že danes.

Napisala: Jasna Černic (mentorica Otroškega parlamenta na OŠ Livade Izola)

Naše težave niso izgovor, da ne vidimo tujih

V petek, 24. aprila, smo v Mestni knjižnici Izola v organizaciji študijskega krožka Svet v dlaneh gostili borca proti revščini in vsesplošnim krivicam Toma Križnarja in Bojano Pivk Križnar, naslednji dan pa je bila otvoritev razstave fotografij v galeriji Plac Izolanov.

Tomo Križnar se je pravkar vrnil s poti po Sudanu, z najtežje dostopne utrdbe Kauniaro, kjer se zavzema za zaščito nubskih plemen in razglasitev nacionalnega parka v nubskih gorah. V Mestno knjižnico Izolo sta prišla predstaviti poročilo o popotovanju po Sudanu in razložila zakaj vidita staroselce kot koranine in semena človeštva ter kdo in zakaj staroselce, kljub njihovim neprecenljivim vrednotam, iztreblja.

Kot se je na predavanju izkazalo, ne samo dobrotnika temveč tudi odlična govorca, sta svoje poročilo razmer v Sudanu pričela s pripovedjo o **plamenu Komoganze**, ki sta pravzaprav dva plemena, Komo in Ganze, živeča v provinci Komoganze. Kot je bilo pričakovati je zgodba o tem plemenu klasična, pravzaprav pričakovano tragična.

Kolonizatorji ne upajo tja

Pleme Komoganze, ki se je sprva ukvarjalo s poljedelstvom, se sooča z velikanskimi težavami, namreč voda s katero naj bi namakali polja je strupena. In sicer tako strupena, da prebivalcem povzroča slepoto in luščenje kože, če se le namakajo v njej. Saj bi se lahko spuščali v filigransko iskanje vzrokov tega stanja, a kaj, ko te vzroke že vsi poznamo in jih le, kako značilno za zahodni svet, ignoriramo in si nadalje zatiskamo oči, lažemo sebi samo zato, da bi živeli lažje brez slabe vesti.

Evropejci smo krivi za Afriko

Le kako namreč spregledati, da je zahodni svet s svojo nasilno geopolitiko afriško celino izkoriščal do te mere v kateri je danes? Kako spregledati poteze skrajnega neoliberalizma, ki je vročo celino uporabil pravzaprav za poskusnega zajčka svojih neokusnih in drastičnih ekonomskih ukrepov? In kako ne nazadnje spregledati to značilno hipokrizijo zahodnega sveta, ki svojo vest opere tako, da **kupi par vodnih črpalk**, ne nauči pa nikogar kako jih uporabljati in vzdrževati?

Seveda, humanitarna pomoč prihaja, a kaj, ko omejeno in samo tam, kjer so trenutni interesi gospodarske globalne politike. In to gotovo niso nubske gore.

Vendarle, niti te tematike ne bi bilo na dnevnem redu, če ne bi bilo Toma Križnarja, ki je na njihove probleme sploh začel opozarjati, ker mediji, **lakajji vlada-jočih elit, v Sudanu enostavno ne vidijo novice.** Ali pa je nočejo. Ampak po njegovi zaslugi jo poznamo vsaj mi, četudi jo mediji vztrajno zanemarjajo.

Nube so še vedno ljudje

Nadaljnje popotovanje in obisk Nubskega plemena in njihove utrdbe **Kauniaro** (tu je naredila svoje posnetke tudi znamenita **Leni Riefenstahl**, režiserka spornega filma *Triumf volje*), ne razkriva nič boljšega stanja, prej slabše in še več tragičnih zgodb, ki jih naši možgani kar spregledajo zaradi kvantitativnega vsakodnevnega ponavljanja na televiziji, zaradi česar se moramo še toliko bolj upirati vsesplošni apatiji in groznih, na trenutke ogabnih razmer, v katerih se ta plemena nahajajo.

Imajo pa ti ljudje nekaj posebnega, česar »razviti svet« več ne pozna - **medsebojno povezanost, občutek za sočloveka, povezanost z naravo, znati biti preprost, pravzaprav pristen, zmožnosti razveseliti se in se veseliti povsem majhnih, preprostih, za nas samoumevnih stvari in trenutkov.** Kakor se je npr. pripadnica plemena Komoganze odkrito razveselila svoje fotografije na koledarju, ko so ji razložili, da je oseba na sliki pravzaprav ona, saj niti tako preprostega artefakta kot je ogledalo nimajo in ne poznajo svoje lastne podobe.

Njuno nesebično borbo za končanje vojne vihre, zbiranja denarja za kamere, s katerimi lahko prek satelita kažejo svetu resnično dogajanje, npr. **bombne napade na tem z vojno opustošenem področju**, ovirajo mediji in svetovna politika, slednja z vsiljevanjem svojih interesov in potrebo po kontroli, prvi pa zaradi patološkega klanjanja kapitalu. Ampak raje hlepeti za materialnimi dobrinami in notranje ostajati prazen. Raje ukrasti še tisto malega sreče najpreprostejšim le zato, da bomo še naprej lahko hranili ta neskončni apetit po materialu. Ali pač?

Šole za nubske otroke

Tomo Križnar nekatere svoje fotografije na razstavi, trenutno v Placu Izolanov, podarja v zameno za donacije, ki bodo v prvi vrsti namenili izobraževanju otrok na omenjenih ogroženih območjih ter širjenju njihove resnice. **Njuna srčna želja je ustanoviti več podružničnih šol, s katerimi bi otroci stopali v boljšo prihodnost.**

Za vse, ki jih dotična tema zanima ter za tiste, ki si ne zatiskate oči imamo v Mestni knjižnici Izola naslednjo bibliografijo Toma Križnarja na obravnavano problematiko: Kauniaro : ljudstva sveta, Nafta in voda, Nuba : čisti ljudje ter DVD-ja Nuba : čisti ljudje in pa Darfur: vojna za vodo.

Jan Bednarik

Razstava v Placu Izolanov prinaša fotografije o njunem potovanju v Sudan ter izbrane fotografije ljudi s tistega območja. Na odprtje so prišli tudi fotografi in likovniki, člani skupine, ki deluje v sklopu tretje univerze.

Vasko srebrn v Hyeresu

ROKOMET

Izolani potrdili prvoligaški status

Slovan – Istrabenz plini Izola 25:30 (12:14)

Istrabenz Plini Izola: Vončina (12 obramb), Jurič 2, Madžarevič, Čolić, Božič 7 (3), Štepančič 5, Žgavec, Čosić 5, Redžić 3, Vuković 2, Gomezelj, Velkavrh 6, Žajdela, Kevič, Batič. Sedemmetrovke: Slovan 5 (4), Istrabenz Plini Izola 3 (3). Izključitve: Slovan 2, Istrabenz Plini Izola 4 minute.

Zdaj je tudi matematično potrjeno, da Izola ostaja v prvoligaški družbi. Zmaga je bila zaslužena in »čista kot solza«, kajti Slovan ni niti enkrat prišel do vodstva. Izolani so z večjo željo po zmagi in izrazitejšim motivom za uspeh v tem dvoboju nadzorovali potek srečanja in Slovan prvič v prvi ligi premagali na ljubljanskem parketu in jim vrnili poraz v Kraški. Škoda, da to srečanje ni bilo v Kraški, saj bi lahko gledalci uživali v atraktivnih akcijah naših fantov.

Izolani so bili v uvodnih minutah do izida 4:4 še izenačeni z domačini. Zatem so pokazali svoje znanje in večinoma vodili za tri, dvakrat pa tudi za štiri zadetke. Slovanovi rokometarji so ob razpoloženem izolskem vratarju Blažu Vončini imeli kar težko nalogo, da jim Izola ni pobegnila na preveliko razliko. Slovanovci niso popuščali in sredi obrambne linije je imel veliko dela Jakob Vukovič, ki si je prislužil rumeni karton in nekoliko zatem še dve minuti prisilnega odmora. Da pa smo tudi številčno šibkejši lahko močni, je potrdil **Amel Redžić**, ki je v tem času dal svoj drugi gol. Sicer se je v tem polčasu dobro obneslo tudi igranje na krožnega napadalca, saj je **David Zorič** Štepančič trikrat zadel.

V nadaljevanju je bilo pričakovati odgovor domačinov na ofenzivno igro Izole, katerega pa ni bilo. Pri prvi sedemmetrovki Slovana se je zamenjava **Vončina - Kevič** v izolskem голу obrestovala, saj je slednji ubranil najstrožji strel. Zatem sta **Elvin Čosić** in **Peter Božič** prispevala za vodstvo Izole +5. Mladi domačini so sicer po tretji četrtini znižali zaostanek na dva gola, vendar so Izolani deset minut pred koncem na ra-

Foto: Outlet

čun Čosića, **Božiča** in **Velkavrha** znova imeli pet golov naskoka. V preostanku srečanja so vztrajne poskuse gostiteljev za preobrat izničile izkušnje v izolskih vrstah in pot do zmage je bila odprta. Za popoln zaključek večera je manjkal le še običajen zaključni dialog z Ribari. Tudi na tej tekmi se je pokazala posebnost oziroma vrednost ne navijaške skupine. Na Kodeljevem namreč razen nekaj skromnih vzklikov še zdaleč ni bilo čutiti vzdušja, ki je prisotno ob sobotnih večerih v Kraški. In to izjemnost nam vsi klubi v Sloveniji, zahvaljujoč Ribarom, upravičeno zavidajo.

»Uspeli smo jim vsiliti naš koncept igre, tako da je bila tekma dosti mirna. Mislim, da imamo proti Slovanu večje kvalitete, Blaž je pobranil, kar je bilo, igrali smo bolj disciplinirano in rezultat je tu«, je povedal Peter Božič. *»Fantje so se držali Borutovih navodil, čestitam jim za zmago in seveda - pričakujemo novo proti Svišu. Zato že zdaj vabim gledalce na to tekmo in mislim, da bomo imeli lepo rokometno predstavo«,* je še dodal pomočnik trenerja Azim Redžić.

Sicer so se tekme razpletle po pričakovanjih in po porazu Sevnice in Sviša lestvica že kaže končno podobo. Na vrhu so Celje (50), Gorenje (46) in Maribor (41). Izpadla bosta Krško in Sviš, ki v zadnji tekmi sezone prihaja v Izolo. Sevnica si je zagotovila 12. mesto in ima 13 točk. Pred njo je s tremi točkami prednost Istrabenz plini Izola, ki pa kljub pričakovani zmagi nad Ivančno gorico ne more napredovati, saj ima Slovan 19 točk. V sredo, 6. maja, bodo tako naši fantje na proti Svišu zaigrali povsem neobremenjeno in kaj drugega kot zmaga ne pride v poštev.

ROKOMET

3. SNL - zahod

Rezultati 20. kroga

Tabor Sežana : Brda 1:4 (1:3)

Cerknica : Bilje 0:3 (0:0)

Il. Bistrica : MNK Izola 3:3 (2:1)

Adria : Ajdovščina Škou 1:3 (1:0)

Ilirska Bistrica : MNK Izola 3:3 (2:1)

Ilirska Bistrica, 25.04.2015 ob 17.00, gledalcev 50

MNK Izola: Rupnik Anže, Godnič Matej, Novak Luka, Vatovec Rok (Vidaković Dražen 51'), Gavrić Davor, Peroša Matej, Božič Marko, Mihailović Nik, Božič Boštjan (Stojanović Nikola 82'), Stipaničev Ivo (Finkšt Niki 55'), Kotnik Andrej

Strelci: 0:1 - Peroša Matej (20'), 1:1 - Zatkovič Mitja (25'), 2:1 - Mahne Jure (43'), 3:1 - Brozina Borut (67'), 3:2 - Mihailović Nik (69'), 3:3 - Kotnik Andrej (79')

Razočarani iz Bistrice

Premalo. S to besedo lahko opišemo rezultat, ki ga je naša ekipa iztržila na gostovanju proti Ilirski Bistrici. Nujno potrebne točke so ostale v Bistrici in s tem se naš cilj zastavljen v začetku sezone oddaljuje.

Ogromno truda, ki ga vlagajo posamezniki okoli članske ekipe, tako strokovni in tehnični del od trenerja, pomočnika vse do hišnika in ostalih prostovoljnih delavcev, ki stojijo ob strani ekipi ter se trudijo po svojih močeh je zamanj, če ta ni potrjen na igrišču. Na žalost remi proti oslabiljeni predzadnji ekipi 3. lige, v kateri je manjkalo pet standardnih igralcev, ni dovolj. Razočaranje za vse, ki spremljajo to ekipo in/ali iz dneva v dan vlagajo svoj trud in čas v zameno za dobre rezultate, ki prinesejo dobro voljo in pozitivno v klub...

Že res, da je na tekmi v Bistrici domača ekipa zatresla mrežo z goli, ki jih redko vidimo na zeleonicah 3. SNL (kar dva eurogola), da je sodnik razveljavil en zadelek naši ekipi o čemer bi lahko diskutirali in da smo na koncu imeli priložnosti tudi za zmago, a ostaja le rezultat, ki je za nas negativen. Poleg tega je zaradi prerekanja s sodnikom po tekmi naš prvi vratar in kapetan **Anže Rupnik** suspendiran.

Dobri pogoji za treniranje, izkušena ekipa, nagrade in delo posameznikov očitno ne predrami dovolj ekipe, ki bi po mnenju večine morala "pomesti" s konkurenco, poleg tega pa prikazati atraktivno igro, ki bi pripeljala nekaj več ljudi na tribune in vrnila klubu renome, ki si ga zasluži. Remi z Brdi, Bistrico, težka zmaga proti prenovljeni mladi ekipi Dekanov na žalost niso to, kar bi ljudje pričakovali od te ekipe, ki je pred sezono jasno razglašala naskok na 1. mesto in uvrstitev v 2. ligo.

Ekipa, ki bi se z vso paro morala zagnati v 2. ligo v tem trenutku deluje zaspano in ne garantira suverena preboja v dodatne kvalifikacije, ki odločajo o 2. ligi.

Kako predramiti ekipo, v kateri je kvaliteta nesporna? O tekmi s Cerknico, ki že tretjič v enem mesecu prihaja na naš stadion najbrž ni potrebno izgubljati besed. V sredo se pričakuje zmaga in dobra igra naše ekipe, ki nujno potrebuje

je točke. Kako naprej? Do konca je še 6 tekem in po toči zvoniti bo prepozno. spletna stran MNK Izola

JADRANJE

Vasilij zadovoljen iz Hyeres

Z regatami za medalje se je v francoskem Hyeresu končala tretja tekma svetovnega pokala za olimpijske razrede. Med deseterico najboljših v finnu se je spet izkazal Vasilij Žbogar, ki je s tretjim mestom na zadnji preizkušnji potrdil drugo mesto v skupnem seštevku: *"Danes je bil spet en super dan. Čeprav sem imel kar težko nalogo sem jo dobro opravil, dokazal sem, da sem v močnejšem vetru res napredoval in še en dober rezultat je tu,"* je bil po končani regati zadovoljen Izolan.

Čeprav start zadnje regate za Žbogarja ni bil najboljši, pa je v nadaljevanju vse izgubljeno hitro nadoknadil, zelo dobro pa je nadzoroval tudi glavnega tekmeca za drugo mesto v skupnem seštevku, Britanca Eda Wrighta. *"Kot sem že rekel je bilo danes precej vetra in Wright je po močnem vetru zelo dober. Že po startu je bil ob meni in me želel pustiti v ozadju, vendar tudi jaz sem po močnem vetru vedno boljši, držal sem njegovo hitrost in sem, kljub slabšemu startu, ves čas pridobil mesta in končal na tretjem,"* je potek regate z nasmehom na obrazu opisal Žbogar.

"Skupno sem drugi, to je bila današnja naloga, da obdržim to drugo mesto in to mi je uspelo. Moram reči, da sem zelo zadovoljen," je končni rezultat komentiral Izolan, ki je premoč moral priznati le Britancu Gilesu Scottu, *"Giles je res precej spredaj, mislim pa, da če bi dve regati v prejšnjih dneh odjadril bolje, da bi mu bil lahko bližje in bi se v regati za medalje lahko z njim boril za zmago."* To pa bo cilj za

prihodnje regate, priložnosti za dokazovanje bo še veliko.

Prva že sredi maja, ko bo Split gostil evropsko prvenstvo za jadralske v razredu finn. Žbogar bo že v prihodnjih dneh začel s pripravami na to tekmovanje: *"Danes startamo proti Izoli, bomo dva dni doma, potem pa gremo v Split. Tam bo v začetku maja manjša regata na kateri bom nastopil in hkrati tudi testiral novo jadro za šibkejši veter. Po tem tekmovanju pa mi bo ostalo le še nekaj dni za priprave na prvenstvo stare celine, na katerem bom branil lansko srebro."*

Poleg evropskega prvenstva Vasilija Žbogarja v nadaljevanju čakajo še številne regate, med drugim tudi generalka za olimpijske igre v Riu, pa svetovno prvenstvo novembra na Novi Zelandiji.

Za Tino Mrak in Veroniko Macarol v razredu 470 se je regata svetovnega pokala v jadraniu žal končala že prej. Sobotni slab dan ju je stal mesta med deseterico najboljših in finalne regate, njuna končna uvrstitev je tako 13. mesto. Dekleti s svojim nastopom nista zadovoljni, Veronika Macarol je po njunem zadnjem nastopu povedala: *»Najino jadranje v Hyeresu ni bilo najboljšo. Po včerajšnjem penalu v prvi regati so se nama napake le še stopnjevale. Nisva znali prav odreagirati, delali sva taktične napake in zato ostali v ozadju. V današnji prvi regati sva dobro startali, bili v ospredju, vendar v križanju s francosko posadko nisva dobro ocenili, če bova v neprednostni poziciji prišli pred njiju, zato naju je protestirala in morali sva narediti dva kazenska obrata, zaradi česar sva ponovno ostali v ozadju. Regato sva končali na skupnem 13. mestu. To sigurno ni bil najin najboljši teden, vendar bova poskusili odpraviti napake in boljše jadrati v prihodnjih regatah.«*

Se vedno imam rada rokomet

Adelina Kraja je še ena izmed izolskih rokometas, ki so romale v sosednji Piran po propadu izolskega ženskega rokometnega kluba. Tam je igrala nekaj let in s povsem domačo ekipo krojila vrh slovenskega rokomet, a tako kot Izola, niti Piran očitno ne premore minimalnih sredstev, ki jih zahteva igranje v prvi državni ligi.

Piran je pred slabim tednom uradno zaradi finančnih težav, le tri tekme pred koncem prvenstva, izstopil iz lige. Dejstvo pa je, da so dekleta že dlje časa igrala na lastne stroške, a ko so vmes posegle poškodbe nekaterih ključnih igalk, jih je preprosto ostalo premalo, da bi lahko odigrale te zadnje tekme.

- Si še zadnja od generacije izolskih rokometas, ki ste se porazgubile po svetu. Takrat vas je veliko šlo v Piran, kajne?

- Ja, nekaj nas je šlo v Piran, nekaj jih je nehalo, nekatere pa so se ukvarjale bolj rekreativno z rokometom. Malo smo se porazgubile.

- Da morda ne prinašate nesreče? Kamor greste, klub propade?

- Ja, ampak res. Prinesemo medaljo in klub razpade, in to kljub temu, da je bil Piran po prvem delu sezone drugi, takoj za Krimom. Res žalostno.

- In to kot amaterke. Igrale ste takorekoč na lastne stroške.

- Ja, na treninge smo hodile, ker smo si tako želele. Same smo si organizirale prevoze, prihajale pa smo predvsem zaradi družbe in dobre volje, ter seveda ljubezni do rokomet.

- In zdaj so vam sporočili, da bo klub izstopil iz lige.

- Ja, vedele smo, da ni sredstev, niti pokroviteljev. Opažale smo tudi, da vedno več deklet ni prihajalo na treninge, in ko je prišlo še do nekaterih poškodb, smo se morale skupno odločiti, da sezone žal ne moremo dokončati.

- Verjamem, da ne manjka povpraševanja za dobre igralke.

- Ja, dobile smo nekaj ponudb, zdaj pa se moramo odločiti.

- Kakšna pa je situacija med ostalimi klubi?

- Eni so finančno bolj močni, drugi manj. Eni so na vrhu lestvice, drugi nižje, na koncu pa je važno predvsem to, kakšna je ekipa.

- Govori se, da se zate zanimajo v Ajdovščini.

- Se še dogovarjamo, ampak so nekoliko v prednosti pred ostalimi, to je res.

- Igraš na položaju golmana. Vas je v Sloveniji veliko?

- Ni nas veliko, ampak tiste, ki so, so dobre, tako da se je težko prebiti.

- Prihajaš iz športne družine. Verjetno druge, kot šport, niti ni bilo, kajne?

- Ja, res je. Violina ni bila opcija, kot niti balet (smeh). Z rokometom sem začela v prvem razredu, in kljub temu, da me je včasih imelo, da bi se poslovila, to nikoli ni bilo prav zares v mojih mislih. Veliko zahval za to, pa gre predvsem trenerjem, naprimer Tonetu Bariču, ki je poskrbel, da je ta moja generacija to, kar je.

- V tvoji generaciji je nekaj dobrih igalk.

- Ja, na žalost jih veliko ne trenira več, nekaj pa jih seveda še. Dobimo pa se še vedno z vsemi, naprimer na Eurofestu, kjer smo zmagale na mivki. Ko pa se srečamo na igrišču, kot nasprotnice, pa igramo zares, a korektno. Kar se zgodi med črtami, tam tudi ostane.

- Ti je v tolažbo, da se propadi klubov zgodijo tudi drugod, ne samo v Izoli?

- Za Izolo mi je res zelo žal, ker sem tukaj začela in hudo mi je, ko vidim, kako klubi propadejo samo zaradi denarja. No, na srečo v Izoli še vedno igrajo fantje, pa tudi pri mlajših generacijah so še vedno aktivni. Hudo pa mi je bilo, ko sem videla, da se Eurofest seli iz Izole. To, da nima podpore pri Občini, kot sem prebrala, je res žalostno. ur

Izolski rokometas ostajajo prvoligaši

30.4. četrtek

20.00 Riiba

eksperimentalna elektronika v živo

UM

UM + Lili Kongo (vokal) in Matej Kužel (sax, klarinet, flavta) / visuals: Moth Mario Babojelić – glasbenik in arhitekt. Diplomiral iz arhitekture (FA UL) in jazz kitare (KONSE, Celovec). Kot kitarist je nastopal z zasedbami Relight, The Puzzled, Bowrain. Poleg Icy Noc-tiluca (duo z Radharani Pernarčič) trenutno ustvarja avtorsko glasbo in deluje kot producent pod imenom UM.

Matej Kužel je vsestranski glasbenik. Končal je jazz studij tenor saksofona. Igra tudi ostale saksofone, klarinet ter flavto. Sodeluje in igra z: Magnifico, Mike Sponza, Momento Cigano, Parez-zago Jazz Quartet. 'Od jazza do bluesa preko balkana'.

1.5. petek

07.15 Zadržni dom Korte, 08.00 Malija, 08.15 Cetore, 08.45 Šared, 09.00

Livade, 09.30 Jagodje, 10.00 Park Pietro Coppo, 10.30 Trg Padlih

PRVOMAJSKA BUDNICA

s Pihalnim orkestrom Izola

22.00 Hangar bar

kantavtorski večer

Adam Evald

Komorni pop pevec in skladatelj iz Švedske ob podpori Astromike Gordona

2.5 sobota

19.00 Riiba

premiera videospota

ESCOBARS

Predstavitve novega spota, katerega je tudi tokrat spravlil k življenju Domen Lo.

22.00 HANGAR BAR

koncert pesmi upora

CAMPO KRIZI

Campo Krizi je glasbena zasedba, ki je nastala na pogorišču gledališke predstave imenovane "Če utišate pevca/pevko". Poslanstvo ansambla je obuditi duh pesnikov in preprečiti pozabo ljudi in njihovih bojov za svobodo in enakopravnost. Nekatera besedila smo prevedli v slovenščino, druga pa izvajamo v izvirnem jeziku (italijanščina, španščina, angleščina).

6.5. sredo

19.00 Mestna knjižnica Izola

predavanje

Magična moč čiščenja navlake in posvetitve prostora

7.5 četrtek

18.00 Mestna knjižnica Izola

predstavitve fotografskega projekta in otvoritev razstave

Zdenko Bombek: OBRAZI IZOLE

Fotografska razstava na ogled postavlja 64 portretov ljudi fotografiranih na isti lokaciji v Izoli v razmiku več desetletij. V predstavitvi bo Zdenko Bombek osvetlil potek fotografskega projekta, sledi otvoritev razstave z vodstvom po razstavi.

8.5. petek

19.00 Mestna knjižnica Izola

predavanje

Izola in Istra v času prve svetovne vojne

Izola in Istro v času prve svetovne vojne bo z bogatim slikovnim gradivom in s številnimi presenetljivimi podatki iz tistega časa predstavil Silvano Sau.

22.00 Hangar bar

koncert

MC4 - MARC COČEV QUARTET

Generacijsko pisana zasedba, ki je nastala v želji skupnega sodelovanja dveh glasbenikov pianista Milka Cočeva ter bobnarja, kitarista in pevca Iva Marca, prireja koncert klasične, evergreen in jazz glasbe. Skupina prisega na igranje različnih zvrsti glasbe. Tako je seznan pesmi, ki jih kvartet izvaja obsežen in raznolik saj med seboj prepleta klasično, blues, jazz in evergreen glasbo. Veliko je tudi avtorske glasbe. Na koncertu lahko tako vsakdo najde nekaj zase.

Letos na Kino Otoku več pozornosti mladim filmskim ustvarjalcem

Od 3. do 7. junija se bo v Izoli odvil 11. mednarodni filmski festival Kino Otok – Isola Cinema, ki letos (še) več pozornosti posveča mladim filmskim avtorjem uveljavljene kratkometražne sekcije Video na plaži. Nova sodelovanja s sorodnimi pobudami od blizu in daleč ustvarjalce združujejo pod otoško zastavo odprtih pogledov, mladostniške energije in drznih načrtov.

Video na plaži sodi med najbolj prepoznavne sekcije Kino Otoka, saj vsakoletne selekcije kratkih filmov še neveljavljenih avtorjev vse od leta 2005 sooblikujejo program festivala. Prikazani filmi predstavljajo premišljen izbor del, ki jih festival pridobi z javnim pozivom.

Na letošnji natečaj, ki se je zaključil 12. aprila, smo prejeli prek sto kratkometražnih filmov, med njimi je dobra polovica domače produkcije. Preostala dela so prispela iz sosednjih in drugih evropskih držav (Danske, Nizozemske, Nemčije, Francije, Španije, Portugalske, Poljske, Romunije, Bosne in Hercegovina, Srbije, Kosova), Bližnjega vzhoda (Iran), Azije (Macao), Severne Amerike (ZDA, Kanada) in Latinske Amerike (Brazilija, Peru)

Galerija Plac Ljubljanska 32

Razstava fotografij

Toma Križnarja

ALI JE OTROŠTVO
POD ISTIM SONCEM
RES TAKO DRUGAČNO

Galerija Insula in Manziolijeva palača

skupinska razstava

ROK KLEVA IVANČIČ, RIHARD LOBENWEIN, NIK ANIKI SKUŠEK
"6 OČI"

Razstava bo na ogled do 3. maja 2015.

Sončna dvorana Izola

razstava

SLADKA ISTRA-6. ex tempore

Razstava bo na ogled do - mostra sarà visitabile fino al 3.5.2015
Urniki: četrtek, petek, nedelja 17.00-19.00 in sobota 10.00-12.00

Galerija Alga

slikarska razstava

Damijan ŠTURM: »VEČ«

Galerija Loža Koper

Sodobna umetnost v keramiki

Blenalna razstava Sekcije za keramiko, porcelan in steklo Hrvaškega združenja likovnih umetnikov uporabnih umetnosti – ULUPUH

Kavarna Zvon

Razstava INES FUGINA MALNAR

Mestna knjižnica Izola

zbirka starih gumbov, sponk in fibul ter plemiških oblek. Razstavo sta pripravila Marija in Janez Janežič / Rihard Knez iz Strunjana na slikah upodablja istrsko pokrajino, ki jo nosi v srcu od rojstva. Sicer je tudi avtor pesniške zbirke Življenje / Popotniški slikarski utrinki s potepanj po Evropi, ki jih je ustvaril Jaroslav Lodzermensch Kravze / razstava ilustracij, ki jih je za slikanice Dežka (napisal Franci Rogač), Z zvezde na zvezdo ter Dinozavri in bajbulčki (napisala Aleksandra Kocmut) ustvarila Laura Ličer

www.center-izola.si | www.odeon.si

Center za kulturo, šport in prireditve
Centro per la cultura, lo sport e le manifestazioni
Izola - Isola

- petek, 1. 5., ob 7.15 pred Zadržnim domom Korte, ob 8.00 na Maliji, ob 8.15 v Cetorah, ob 8.45 na Šaredu, ob 9.00 v Livadah, ob 9.30 v Jagodju, ob 10.00 v Parku Pietro Coppo, ob 10.30 na Trgu padlih: **PRVOMAJSKA BUDNICA** s Pihalnim orkestrom Izola. Vstop prost.

NAPOVEDUJEMO ...

- četrtek, 14. 5., ob 19.30, Galerija Alga: otvoritev razstave Likovnega društva TUBA Izola **ZLATO JABOLKO**. Vstop prost.
- sobota, 16. 5., ob 11.00, Kulturni dom Izola: **OBMOČNO SREČANJE PLESNIH SKUPIN**. Org.: JSKD OI Izola in CKŠP Izola.

GALERIJA ALGA IZOLA

Do 12. 5. je na ogled razstava slik Damijan Šturm: **VEČ**. Vstop prost.

ART KINO ODEON IZOLA

- četrtek, 30. 4., ob 18.30: dokumenratec **SOL ZEMLJE**;
- četrtek, 30. 4., ob 20.30, petek, 1. 5., sobota, 2. 5., in sredo, 6. 5., ob 19.00 ter nedelja, 3. 5., in torek, 5. 5., ob 21.00: drama **ČUDESA**;
- petek, 1. 5., sobota, 3. 5., in sredo, 6. 5., ob 21.00, torek, 5. 5., in četrtek, 7. 5., ob 21.00: drama **GEMMA BOVERY**;
- nedelja, 3. 5., ob 09.00: **EVROPSKI DAN MLADEGA FILMSKEGA OBČINSTVA**;
- ponedeljek, 4. 5., ob 18.30: **PONEDELJIKI ZA ZAMUDNIKE**: dokumentarec **CITIZENFOUR**;
- ponedeljek, 4. 5., ob 21.00: **PONEDELJIKI ZA ZAMUDNIKE**: drama **PASOLINI**.

Vljudno vabljeni! | Gentilmente invitati!

f www.facebook.com/kulturnicenter.izola
www.facebook.com/art.izola

t https://twitter.com/CKSPIzola
https://twitter.com/artodeon

Rezervacija in prodaja vstopnic: Galerija Alga, Kristanov trg 1, Izola (t: 05/641 84 39, 051/394 133; m: galerija@center-izola.si), ponedeljek, torek, petek 9:00-13:00, sredo, četrtek 16:00-19:00, sobota, nedelja in prazniki zaprto. **Art kino Odeon**, Ul. Prekomorskih brigad 4, Izola (t: 051/396 283; m: info@odeon.si), vsak dan od 18.00-20.30.

Ko ni denarja rabimo domišljijo

Denarja je vedno premalo, v Sloveniji ga je še toliko manj, v Izoli pa sploh. S tem dejstvom smo se sprijaznili in zdaj bo treba zavihati rokave in napeti možgane, še posebej pri pripravi prireditev, ki so pomembne za turističen kraj kot je Izola. Vsekakor bo potrebno veliko iznajdljivosti pa tudi kakšna sprememba v glavah ne bo odveč.

Že zdaj je jasno, da bo denarja za organiziranje prireditev manj kot lani. Po nekaterih informacijah skoraj polovico manj, to pa pomeni, da bo treba ponovno preveriti in pretehtati posamezne načrtovane prireditve.

Največ težav seveda povzroča organizacija velikih prireditev, kjer so takoimenovani "postranski" stroški najpomembnejši. Sem sodi predvsem čiščenje prireditvenega prostora in varovanje. Program je pravzaprav minorni strošek.

To velja tako za **Ribiški praznik kot za praznik Oljk, vina in rib.**

Če za slednjega velja, da ga je mogoče še finančno nadzorovati, saj je predvsem izolski praznik in ni klasična turistična masovka, pa je večji problem Ribiški praznik, ki traja dva dni in s seboj prinaša kar precej težko nadzorovanih stroškov.

Glede na resno pomanjkanje denarja bodo morali v Centru še enkrat razmisliti o tem **ali takšen Ribiški praznik, kot ga poznamo zadnja leta, res potrebujemo.**

Po mnenju mnogih Izolanov bi bilo primerneje tedensko ali vsaj vsakih štirinajst dni pripraviti podobno enodnevno prireditev kot je Praznik oljk, vina in rib, saj so **stroški organizacije enodnevnih prireditev bistveno manjši**, tudi obseg je prilagojen mestu, predvsem pa imajo domači ponudniki več od takega praznika kot od Ribiškega, kjer dejansko denar odhaja z gostujočimi gostinci.

Sožalje in opravičilo

Člani Društva za dobrobit občanov Izolani, izrekamo sožalje svojcem in njihovim bližnjim, ki so nedavno izgubili svoja življenja med begom iz človeku nevrednih razmer v državi EU ali kamor koli drugam le, da bi bilo življenje tam vsaj malo bolj znosno, in vsaj nekoliko več človeka vredno!

Obenem se opravičujemo tudi za neodnos predsednika naše države do vseh žrtev in njihovih bližnjih, ker ni v imenu vseh nas državljanov RS, tega storil že pred nami in na, pa čeprav "neznane naslove", naslovil podobna sožalja in svojo zavezo, da bo storil vse, da se tako nepotrebne žrtve in izguba tolikšnega števila človeških življenj čimprej in v celoti konča.

Dušan Ambrož
predsednik društva Izolani

Zadnji teden je bilo opaziti nekaj "betonskih hrušk", ki so se borile mimo parkiranih avtomobilov na Velikem trgu. Kaj točno betonirajo ne vemo, a smo prepričani, da bomo to izvedeli v naslednjih dneh.

Na ta način bi lahko organizirali tudi prireditev **Izola pod volti**, za katero bo težko zbrati dovolj denarja. V primeru, da bi jo vključili v ciklus sobotnih poletnih prireditev pa bi morda našli tudi rešitev za prireditev, ki je bila lani deležna številnih pohval.

Verjetno se bodo o teh in podobnih idejah pogovarjali tudi v CKŠP, ki je glavni organizator prireditev in bodo tokrat morda le odločneje predlagali, da naredimo konec masovki, od katere ima Izola najmanj.

Proslava s pesmijo upora

V soboto se je Izola spomnila na **Dan upora proti okupatorju in na 70. obletnico svoje osvoboditve**. Slavnostni govorci proslave, ki je v park Pietro Coppo privabila številne domačine, je bil nekdanji vodja slovenske delegacije v Zboru republik in pokrajin SFRJ ter dolgoletni poslanec RS **Milan Potrč**, ki je poudaril pomen upora proti nacifašizmu. Za kulturni vložek je poskrbela domača skupina **Kampo Crisi**. **Campo Krizi** so **Eva Brajkovič, Tomaž Gregorc, Matjaž Karlovčec in Gregor Brajkovič**, njihovo poslanstvo pa je širiti pesmi upora iz celega sveta. Gre za pesnitve, ki niso nikakor banalne, temveč imajo svoje korenine med pesniki, ki so se aktivno borili za svobodo soljudi. Skupina bo že v soboto odigrala še en koncert v domačem kraju, v vedno bolj aktivnem Hangar baru.

Grožnjan je dokaz, da je turizem lahko tudi kulturni

V soboto bo Grožnjan praznoval petdeset let otvoritve prve razstave v takrat že skoraj povsem zapuščenem mestu. V tem času si je mesto ravno zahvaljujoč umetnosti naredilo ime in postalo priljubljena turistična destinacija v Istri, dokaz, da je kulturni turizem še kako aktualen.

V soboto drugega maja bodo v Grožnjanu, najbolj umetniškem mestu naše regije, proslavljali petdeseto obletnico od otvoritve prve razstave in s tem začetka zgodbe, ki traja še danes. Priložnost bodo izkoristili za otvoritev kar treh ločenih razstav, ki pa so vse tesno povezane s tem istrskim krajem.

V počastitev tradicije petdesetletne likovne dejavnosti bodo slovenski ustvarjalci v Grožnjanu, ob sodelovanju Slovenskega kulturnega društva Istra iz Pule in Slovenskega kulturnega društva Ajda iz Umaga pripravili jubilejni program, ki obsega razstavo "Slovenski ustvarjalci v Grožnjanu 2015 - petdeset let mesta umetnikov."

Osrednjim razstavam v galerijah Ars medica, Z in Porton bodo sledile še razstave v nekaterih drugih galerijah, prireditve pa bo zaključila glasbena skupina društva Ajda iz Umaga. O tem, kako je prišlo do slovenskega mesta umetnikov na Hrvaškem pa je spregovoril Rok Zelenko, slikar, ki se je v Grožnjan naselil v osemdesetih letih, ker pa je tesno povezan z Izolo lahko potegne kar nekaj vzporednic med mestom, ki že pol stoletja živi od kulturnega turizma in mestom, kjer, kot da ne bi hoteli izkoristiti te možnosti..

- Petdeseta obletnica mesta umetnikov, Grožnjan. Kdo bi si mislil, da je že toliko?

- Po pravici povedano, je bilo že nekaj situaciji, ko smo bili prepričani, da se bo vse končalo, ampak so se vedno znova našli entuziasti, ki so želeli voditi to idejo naprej, tako da lahko rečemo, da je to še vedno zelo živo. Še več, del razstave ob proslavi obletnice smo posvetili mladim avtorjem, kar pomeni do štirideset let, in takih imam še vedno kakšnih deset.

- Grožnjan je bil eden od mnogih na pol zapuščenih istrskih krajev, slovenski likovniki pa ste ga začeli oživljati, kar je kar nekoliko nenavadno, kajne?

- Grožnjan je imel srečo, da se je zanj začel zanimati kipar Aleksander Rukavina, sicer Zagrebčan, ki je bil učitelj likovnega pouka v Bujah. Takrat so vsi bežali iz Istre, še posebej iz Grožnjana, proti Trstu ali večjim istrskim krajem. Rukavina je gledal, kako ti kraji propada-

jo in dobil idejo, da bi v Grožnjanu organiziral likovno kolonijo. Idejo je predlagal županu Buj in od tod so poslali dopis na Zvezo likovnih umetnikov Jugoslavije. In takrat so se v predsedstvu v Ljubljani odločili, da gredo pogledat, med njimi je bil tudi moj oče, in so šli. Bili so zelo lepo sprejeti, in to sporočili kolegom iz Zagreba, ki so se jim kmalu pridružili. Kasneje so idejo predstavili tudi na kongresu vseh društev v Beogradu in kmalu so začeli prihajati umetniki iz vseh koncev Jugoslavije. V dveh letih je to postala velika Jugoslovanska zgodba, tisti, ki so bili v Grožnjanu, pa so začeli vabiti tudi znance iz tujine in v petih letih je Grožnjan postal pravi mednarodni center za umetnost, in to še preden je sem prišla glasbena mladina.

- Nekateri so se tam kar naselili, kajne?

- Naselila se je moja generacija, v osemdesetih letih, pred tem pa je bila to bolj poletna kolonija. Ampak mi, ko smo končali šole in akademije, smo kar v Grožnjanu reševali stanovanjski problem, tako da tam še vedno živi predvsem generacija iz osemdesetih let.

- Najprej je bila slikarska kolonija, šele kasneje je prišla glasbena mladina in takrat je Grožnjan postal pravo poletno vrelišče.

- Malo tudi zaradi konkurenčnih razlogov, saj je vsak hotel biti malo boljši od drugega. Res pa je, da je glasbena mladina to postavila na čisto drugi nivo, saj gre za veliko mednarodno organizacijo z utečeno administracijo, ki ima redno finansiranje, medtem ko se mi finansiramo sami.

- Slikarska kolonija še vedno živi?

- Izraz slikarska kolonija uporabljamo zato, ker nimamo ničesar boljšega. Ko sem pisal knjigo o Grožnjanu, sem govoril o slikarski komuni, saj mislim, da je ta izraz bolj natančen. Od kolonije navadno pričakujemo sezonsko dogajanje, medtem ko imam jaz s še nekaterimi drugimi v Grožnjanu odprto atelje skozi celo leto. Imamo pa seveda tudi goste, tako da se program menjava. Poudaril pa bi tudi pomen sodelovanja, saj sam nisem nikoli organiziral kakšne svoje razstave v tujini zahvaljujoč domačim institucijam, temveč vedno preko tujih umetnikov, s katerimi sem se spoprijateljil ravno v Grožnjanu.

- Je Grožnjan še vedno kraj, kamor se gre zaradi umetnosti?

- Ja, seveda je. Ker Galerija Fonticus deluje dobro, ima dobre razstave in zdaj tudi voditelja. Poleg tega tudi italijanska skupnost organizira ex-tempore, ki je zelo poznan na severnem delu Jadrana in še vedno je nekaj ljudi, ki resno dela v Grožnjanu. Ni pa več mednarodnih zvezd, kot je to bilo v šestdesetih ali sedemdesetih letih.

- Obstaja tudi v praksi takoimenovani kulturniški turizem?

- Besedo umetnost zelo nerad uporabljam, ker se uporablja v vseh mogočih navezah. Mislim, da tisto, kar ljudi privabi, je ustvarjalnost. Če je ta umetnost visoka ali popularna pa se lahko razpravlja. Je pa Grožnjan še vedno zelo obiskan, morda celo preveč. Ljudje prihajajo bolj zaradi imena. Zato, da se postavijo pred hišo in se fotografirajo, ne pa, da bi notri pogledali.

- Če nimaš velikih palač, imaš lahko umetnost.

- Pred nekaj leti sem bil v Parizu in moram povedati, da Montmartre ni nič večji od Grožnjana, pa tudi število galerij ni večje.

- Naslov prireditve, ki jo pripravljate ob 50 obletnici Grožnjana, je Slovenski ustvarjalci v Grožnjanu 2015.

- Ja, gre za razstavo, ki jo pripravljamo ob pokroviteljstvu Slovenskega kulturnega društva Istra iz Pule, sodeluje pa tudi Slovensko kulturno društvo Ajda iz Umaga s pevskim zborom. Dokler se Hrvaška ni osamosvojila smo imeli enotno društvo likovnih kulturnih delavcev Grožnjan, potem pa smo se tisti, ki nismo imeli državljanstva, organizirali preko obstoječih slovenskih institucij na Hrvaškem in to funkcionira.

- Kaj boste pripravili ob obletnici?

- Pripravili bomo razstavo v treh galerijah, tako da bi vsaka generacija imela svoj zasebni prostor. Gre za manjše zasebne galerije, saj za to obletnico nismo želeli v centralno galerijo Fonticus, ampak bi radi ljudi pripeljali do prostorov, kjer ta dela nastajajo. Otvoritev bo drugega maja v galeriji Ars medica, ki jo je vodil pokojni profesor doktor Miha Likar. Tam bomo predstavili predvsem mlajšo generacijo. V galeriji Z, torej galeriji Zelenko, bomo predstavili ustanovitelje Grožnjana, torej Janeza Pirnata, Štefana Planinca in Karla Zelenka, torej nastarejše še živče, in v galeriji Porton bomo predstavili generacijo, ki se je naselila v osemdesetih letih.

- Takoimenovana hipijevska generacija?

- Ja, recimo. Za nas je bil Grožnjan od vedno ena takšna alternativna scena, danes pa to ni več, ker je vklopljena v masovni turizem, a nekaj tega je še vedno ostalo.

- Ste izkušnja, da je kultura lahko turistični produkt. Bi lahko Izola igrala na to noto?

- Rekel bi, ne samo, da je kultura turistični produkt, ampak da je turizem pravzaprav del kulture, ko funkcionira tako, kot bi si želeli, da bi funkcioniral. Seveda je to priložnost za Izolo, saj ima toliko ateljejev, kot jih ima Grožnjan. Nekaj časa sem tukaj tudi sodeloval z galerijo, ampak mislim, da je nekoliko premalo koordinacije, ker v Grožnjanu je bilo vedno malo konkurence med slovenskimi, hrvaškimi in ostalimi umetniki. Vedno smo gledali eden drugega in se od drugih učili in to v Izoli manjka.

Ustavite se, ljubiteljice cvetja !

Ne vem, če je ta prispevek zanimiv za Mandrač, saj so verjetno bolj aktualne druge zadeve, je ob rob pričujočega zapisa pripisal Jože Lango, v cvetje zaljubljeni izolski fotograf in občasni sodelavec Mandrača. Nam se zdi zanimiv in predvsem potreben. Da bi ga le prebrala katera od ljubiteljic zaščitene cvetja.

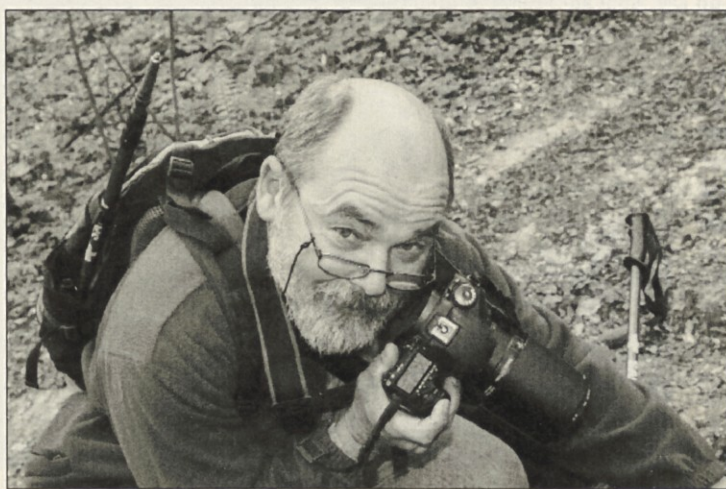
Občutek za lepoto in zaznati nekaj lepega je nepreklicno v domeni nežnega spola, vsaj tako trdijo one.

Oko se prav spočije, ob pogledu na nekaj lepega pa čeprav je to cvetlica. Le kdo bi lahko pomislil, da bi nekaj lepega krasilo v vazi tudi njeno dnevno sobo (za nekaj ur) ali pa njen vrt (za nekaj dni). To bodo sosede zavidale! Pa čeprav je to cvetje na seznamu **OGROŽENIH VRST** in zato **ZAŠČITENO**. Sem spadajo tudi vse v Sloveniji samoniklo uspevajoče orhidejevke ali kukavičevke, torej tudi vse vrste kukavic.

Mednje spada tudi škrlatna kukavica (*Orchis purpurea* Huds), ki lahko doseže za kukavičevke kar zavidljivo višino 30-90 cm, v Sloveniji zelo redka vrsta, bila pa je včasih sicer nekoliko pogostejša v flišni Istri. Nekaj primerkov še uspeva, toda vse manj.

Toda občutek za lepoto jim je zelo nevaren. Iz njihovega zornega kota, jim ta ženska lastnost z občutkom za nekaj lepega ni prav nič simpatična, ker jih je vse manj, dokler ne bodo izginile iz naših krajev. Zaradi svojega bujnega habitusa in bogatega socvetja jim kar trda prede. Občutek za lepoto je zanje poguben.

Še pred nekaj leti smo lahko pod Belvederjem opazovali kolonijo **12 lepotic**, če jih komunalci niso pokosili še predno so zacvetele ob spomladanski vsesplošni košnji obrobja cest in poti. Nič hudega, vsaj kak pritlični list je ostal in sta se pa pridno polnila dva podzemna gomolja ter naslednje leto so odgnale še bujnejše. Toda obstale so.

Če so ubežale košnji so plovci (če) lahko dozoreli le na najskromnejših »krmežljavih« primerkih, saj so stebelca z bujnimi socvetji pridno romala v vaze dnevnih sob z občutkom za nekaj lepega. Torej z ohranjanjem vrste so bile te lepoticice zelo neuspešne. Število se je z leti počasi zmanjšalo na 8.

Zaščita ne pomaga

Letos pa so ljubiteljice z občutkom za lepoto ubrale drugo taktiko. V zavetju mraka ali zgodnjega jutra izgine kar cela rastlina. Ostane le luknja v zemlji.

Očitno je treba trofejo na vrtu pokazati sosedi, kajti čez dva dni je v zemlji še ena luknja itd...še ena luknja... **Trenutno so ostali le še trije (3) primerki (ne najbolj bujni) od začetnih 12.** Še malo (za tri sosede) pa jih na tej lokaciji ne bo več. Nato počistimo pa kakšno drugo lokacijo. A ne? Samo da nam pride pred oči.

Lukenj je vse več, škrlatnih kukavic pa vse manj, kajti slovenska pregovorna fofšija dela svoje. Če ima soseda, bom imela tudi jaz!

Orhidejevke v vrtovih prej ali slej propadejo in zato so tudi zaščitene. Izgovor v stilu: "Nisem vedela," morda pomaga pri kaznovanju, gotovo pa prav nič ne pomaga orhidejavkam. Zato tudi poziv vnetim ilegalnim vrtnaricam: **Ustavite se!**

Jože Lango

Atelje in galerija na kolesu

Srečali smo ga, ko se je s svojim nenavadnim kolesom podal po izolskih ulicah. Najprej smo ga zamenjali z enim bolj znanim Izolanom, potem smo spoznali Jaroslawa K. Lodzermenscha, Poljaka, ki je v življenju počel marsikaj. Med ostalim je malo pred padcem železne zaveske imel zasebni atelje, v katerem je delal reklame za trgovine. Bil je uspešen, a po padcu komunizma in z uveljavitvijo evropske ekonomije so skoraj vsa mala podjetja na Poljskem propadla. Tako je leta 2003 zapustil Poljsko.

Tri leta je živel v Španiji, kjer se je preživljal s pobiranjem pomaranč in drugimi kmečkimi deli. Nato je bil pet let v Franciji, kjer pa je dela za tujce malo. Na svojem nenavadnem kolesu s prikolico je prepotoval Francijo in slikal, zadnje leto pa je opravljal priložnostna hišna in vrtna dela. Štiri mesece je bil v Angliji kjer je v neki tovarni pakiral solato za trgovine, restavracije, bare. Leto dni je v Nemčiji delal kot krojač. Pot ga je zanesla na Nizozemsko, na Švedskem pa je en mesec preživel kot »švedski hipi«. Med dvanajst let trajajočo potjo po Evropi si je nabral veliko spoznanj. Pravi, da je povsod po Evropi zelo močna birokracija, ki tlačijo ljudi, a k sreči jih kultura dviga!

In kako se je znašel v Sloveniji? Iz Nemčije je hotel odpotovati v Grčijo. Oktobra je bil na Madžarskem, bližala se je zima, do Grčije je bila še dolga pot, prečkati bi moral gore. Tako je pogledal na zemljevid in se odločil, da obstaja krajša pot kako priti do jadranske obale. Prišel je do Kopra in se tukaj ustavil. Tu je prvič na dolgi poti srečal ljudi, ki jih je zanimalo, kdo je in kako živi. Na zahodu so ljudje ozkogledni, zaverovani v svojo 'disciplino'. Slovanski svet pa je čisto nekaj drugega! Nikjer na zahodu nisem imel tako dobrih stikov z ljudmi kot tukaj v Sloveniji.

O slikanju pa je povedal: »To so moja slikarska razmišljanja. Slikam od vedno, tudi med potjo sem veliko slikal. Uporabljam akrilne barve, ki se hitro sušijo. Na prikolicah mojega kolesa ne morem tvoriti oljnih slik, oljne slike se sušijo počasi. Slikam tudi akvarele. Veliko slik sem prodal, da sem lahko preživel. Nekatere slike pa delam samo za razstave. Nekaj slik sem naredil prav za razstavo v izolski knjižnici, ki je še vedno na ogled.«

šp

Svilena pot na cesti

Življenje prinaša veliko preizkušenj in zato je treba ohraniti dobro voljo in pozitivne misli, sta povedali Barbara in Janja iz društva Svilena pot, ki je imelo prostore v Ljubljanski ulici in je veliko prispevalo k oživljanju starega mesta.

Lastnica prostor namreč prodaja in tako so ostale na cesti s programi vred. "Bomo vsaj malo počivale" so povedale, a se je videlo, da jim ni vseeno.

Izola je od nekdaj mesto modelarjev

Modelarska sekcija Andragoškega društva Morje - Univerza za tretje življensko obdobje Izola, organizira regato modelov jadrnic tip Slovenka v bazenu hotela Delfin. Rudi Semelbauer, vodja oddelka in dolgoletni modelar pravi, da ima modelarstvo v Izoli že dolgo brado.

Rudi Semelbauer deluje na področju modelarstva že dobra štiri desetletja. Trenutno vodi modelarski oddelek v sklopu Andragoškega društva Morje - Univerza tretjega življenskega obdobja Izola, kjer so lani izdelali nekaj jadrnic tipa Slovenka po načrtu pokojnega modelarja Antona Pavlovčiča, prav tako Izolana. Šest od teh jadrnic bo drugega maja zaplulo na regati v hotelu Delfin.

- V sklopu tretje univerze v Izoli deluje oddelek modelarjev, ki je zelo aktivna. Nadaljujete tradicijo izpred 40 let, ko je bilo modelarstvo v Izoli zares razvito?

- Ja, takrat smo imeli klub Mehanotehnike, ki je bil v državnem merilu najboljši. To je bilo v šestdesetih letih prejšnjega stoletja, imenoval pa se je Modelarski klub Mehanotehnika, saj je bila izolska tovarna pokrovitelj.

- Kaj ste takrat izdelovali?

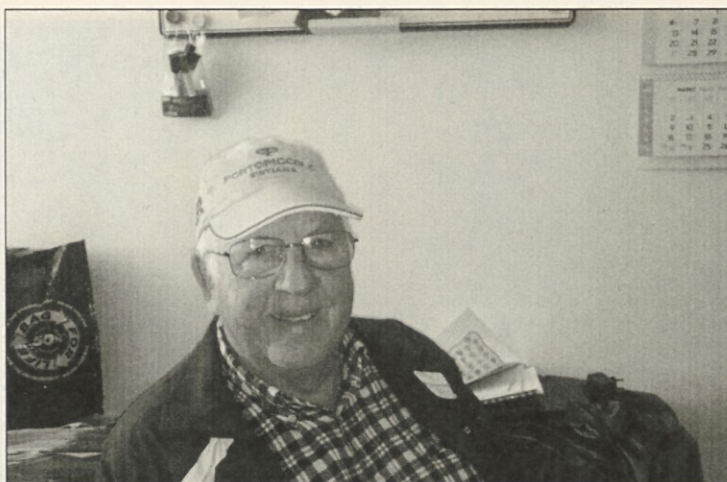
- Predvsem tekmovalne jadrnice, motorne čolne na električni pogon, hidroglicerje z dvotaktnimi motorji in tudi hitrostne električne barke.

- Vse to, kar se danes kupuje po trgovinah, ste izdelovali sami?

- Ja, razen daljincev ki smo jih dobili od tovarne. Takrat so bile te radiokomande "čudo" tehnike, omogočale pa so ti samo zavijanje v levo, ali v desno, toliko, da smo lahko krmarili.

- Kako je bilo takrat razvito modelarstvo v nekdanji skupni republiki?

- Zelo je bilo razvito, ja. Največ jih je bilo v Splitu, kjer smo imeli tri državna prvenstva, medtem ko smo jih imeli v Arrigoniju kar pet. Več državnih prvenstev pa je bilo še v Kopru, Velenju, Mariboru, Kranju, Zagrebu in tako naprej.

- Kakšne rezultate ste takrat dosegali?

- Večinoma prva mesta. Jaz imam doma šest pokalov za prvo mesto, z Dušanom Cigojem pa sva zadnje leto, ko sem še bil član kluba, sama osvojila prehodni državni pokal, ki si ga moral trikrat zapored osvojiti. To nama je uspelo čisto ob koncu, in je velik, petlitrski pokal prišel v Izolo.

- Modelarstvo je takrat služilo podjetjem, da so razvijale svoje programe, kajne?

- Tako je. Takoj, ko sem končal kovinarsko šolo, so me vzeli v razvojni oddelek Mehanotehnike. Tam sem s pokojnima Pavlovčičem in Pokornom razvijal za tovarno, zato pa smo tudi imeli prednost pred ostalimi v državi, saj smo edine elektro motorčke izdelovali ravno v Mehanotehniki, kar pomeni, da smo jih najboljše poznali in smo jih lahko "sfrizirali" kolikor se je dalo, medtem, ko so jih ostali morali šele preučiti. Poleg tega pa smo imeli prednost tudi zaradi bližine Trsta, kjer smo lahko dobavljali material, naprimer prve majhne akumulatore, medtem ko so ostali tekmovali z baterijami Zmaj.

- Mehanotehnika je proizvajala majhen gliser. Je ta projekt izhajal iz vaših modelov?

- Ko sem končal vojaščino sem šel h pokojnemu Tonetu Pavlovčiču, ki je v Piranu ustanovil delavnico izdelave pravih čolnov, tri metre dolgega Skata, in tam sem pomagal kot strojnik za krmiljenje, medtem ko je bil on šef za plastiko. Takrat smo naredili kakšnih trideset čolnov, a ne vem zakaj smo nato mo-

rali to proizvodnjo prekiniti. Veste, če proizvodnje ne bi ustavili, bi bil naslednji korak postavitve tovarne Elan v Izoli in ne v Begunjah.

- Tudi Pipistrel ima menda začelke v Izoli, pri modelarjih, kajne?

- Ko sem prišel iz Nemčije sva s Pokornom izdelovala veliko jadrnih in motornih letal, a to je draga reč, in ob vsaki napaki ti ne ostane več nič, morda kakšen kos radiokomande.

- Kaj izdelujete v sklopu Univerze tretjega življenskega obdobja?

- Izdelujemo avtohtona plovila, ki so se izdelovala v slovenskem morju oziroma po Jadranu. Najprej smo po načrtih Toneta Pavlovčiča izdelali polmetrsko jadrnico Slovenko, nato smo izdelali batano, pa trabakulo, letos pa izdelujemo ribiško floto, takoimenovane šakaleve.

- Tistih, ki jih ni več, jih izdelujete vi?

- Tako je. Želeli bi si izdelati celo floto, a je s temi željami povezane veliko dela, pa tudi veliko stroškov.

- Za prvomajske praznike pa boste pripravili regato, kajne?

- Tako je, pripravljamo regato jadrnic tipa Slovenka, ki so dolge pol metra. Regatno polje bo bazen hotela Delfin, tekmovalo pa bo šest jadrnic, tako, da bo kaj videti.

ur

Fotografija za spomin

Plavalec **Matjaž Markič**, evropski prvak v plavanju iz leta 2008, nam je na dan akcije »Spletimo vezi«, s katero vse tri izolske osnovne šole spleta prijateljski in športni duh na tradicionalnem obhodu našega lepega mesta, poklonil svojo fotografijo večjega formata, ki je nastala na OI v Pekingu.

Na OŠ Livade urejamo kotiček naših znanih učencev. Markičeva fotografija se bo tako pridružila fotografiji Bineta Pišlarja - svetovnega mladinskega prvaka v veslanju iz leta 2003, ki smo jo prejeli v dar ob 20-letnici šole.

Markič, ki se ga učiteljice spominjamo kot skromnega, vestnega in marljivega učenca, je učence OŠ Livade spodbudil k uresničevanju svojih ambicij. Pravi, da so vztrajnost, delovne navade ter dobro organiziran urnik ključnega pomena pri uresničevanju zastavljenega cilja. Zaupal nam je tudi, da je v Kopru odprl svojo plavalno šolo, v katero vabi nove plavalce. Učenci so se mu s tribun takole zahvalili:

učiteljica Ingrid Knez

Modelarski klub Mehanotehnika Izola v šestdesetih letih

KRIMINALIJE

Udaril ga je

Obveščeni smo bili s strani varnostne službe enega od lokalov v Izoli, da sta se dva gosta stepla v lokalu. Ugotovljeno je bilo, da sta se sprla dva državljana Italije, in sicer je eden od dveh drugega s pestjo udaril po obrazu, drugi pa ga je odrinil od sebe in preprečil nadaljnji napad. Kršitelju je bila izrečena globa v višini 333,83 EUR.

Import-export

Pred izolsko diskoteko so policisti v noči s petka na soboto obravnavali dve kaznivi dejanji s področja prepovedanih drog. Najprej so zasegli 31 tablet ekstazija 18-letnemu državljanu Italije, nato pa še 53 tablet ekstazija 33-letnemu državljanu Slovenije. Prepovedano drogo so obe ma zasegli in jima odvzeli prostost, sledi jima kazenska ovadba.

V isti noči so obravnavali tudi tri prekrške v zvezi s posedovanjem prepovedane droge. Zoper kršitelje so uvedli hitre postopke.

Ukradli so klešče

Obravnavali smo tatvino hidravličnih gozdarskih klešč, lastnik je oškodovan za približno 400 EUR. Zoper neznanca sledi kazenska ovadba.

Mobitel za gorivo

Nekdo je na bencinskem servisu natočil za 57 EUR goriva, v trgovini pa kupil revije in sladkarije. Ker je POS terminal zavrnil plačilno kartico, je kot garancijo pustil mobilni telefon ter odpeljal v smeri Kopra. Zoper za enkrat neznanega storilca sledi kazenska ovadba.

Vozil je ukraden Zip

Policisti so v četrtek pri kontroli prometa zaustavili voznika Piaggio ZIP, sive in črne barve. Ugotovljeno je bilo, da je vozilo vozil 21-letni državljan Kosova, s stalnim bivališčem v Izoli. Pri podrobnem pregledu vozila je bilo ugotovljeno, da gre za ukradeno vozilo na območju Policijske postaje Piran. Vozilo je bilo vozniku zaseženo. O tem bomo obvestili tožilstvo.

Previdno ob kresovanju

Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje opozarja organizatorje javnih prireditev s kresovanjem in vse druge, ki bodo ob prvomajskih praznikih v naravnem okolju kurili kresove, da naj ob kurjenju upoštevajo naslednja navodila.

Prostor okoli kurišča kresa mora biti očiščen vseh gorljivih snovi. Če požarna straža ni zagotovljena, mora biti kurišče kresa obdano z negorljivimi materiali (npr. s peskom, kamni, opeko, kovino). Kres mora biti ves čas pod nadzorom odrasle osebe. **Ob vetrovnem vremenu kresa ni priporočljivo prižigati, ob močnejših sunkih vetra je treba kurjenje kresa nujno prekiniti.** Poleg tega je pri kurjenju kresov prepovedano uporabljati vnetljive, eksplozivne in oksidativne snovi. **Po končanem kurjenju je treba ogenj in žerjavico povsem pogasiti, priporočljivo je kurišče prekriti z negorljivim materialom (npr. s peskom ali zemljo).**

Na javnih prireditvah s kresovanjem morajo biti skladno z Zakonom o varstvu pred požarom zagotovljeni ustrezni ukrepi, zlasti požarna straža, ki jo lahko izvajajo le gasilci. Če kres povzroči požar v naravnem okolju, je treba na telefonsko številko 112 o tem takoj obvestiti pristojni regijski center za obveščanje, ki bo na mesto požara napotil krajevno pristojne gasilce.

SZI

Drago razgrajanje

V ponedeljek popoldne smo bili obveščeni, da 59-letni domačin doma pod vplivom alkohola razgraja in vpije na svojo hčerko. Ob prihodu policistov na kraj je s kršitvijo prenehal. Prejel je plačilni nalog v višini 625,94 EUR.

Kršil prepoved bivanja

V petek nas je obvestil domačin, da ga je pred naslovom bivanja verbalno napadel brat, ki ima sodno prepoved približevanja naslovu bivanja in svoji mami. Kršitelj je pred prihodom policistov na kraj že odšel. Po izsleditvi bo prejel plačilni nalog, o kršitvi sklepa sodišča pa bomo obvestili sodišče.

Počila je pločevina

Tekom tedna smo obravnavali dve prometni nesreči I. kategorije, udeleženci v prometnih nesrečah niso bili pod vplivom alkohola. V enem primeru je bila kriva varnostna razdalja, v drugem pa nepravilen premik z vozilom.

Ostal je brez izpita

Na ulici Istrskega odreda v Izoli je bil zaustavljen 29-letni domačin, ki je vozil osebni avtomobil. Odrejen mu je bil preizkus alkoholiziranosti, ki je pokazal rezultat 1,28 mg/l alkohola. Prepovedana mu je bila vožnja, odvzeto vozniško dovoljenje in napisan obdolžilni predlog na pristojno sodišče.

Napihal in zmagal globo

Policisti so v noči s petka na soboto zaustavili 40-letnega moškega iz Šempetra pri Gorici, ki je vozil osebni avtomobil. Odrejen preizkus alkoholiziranosti mu je pokazal rezultat 0,45 mg/l alkohola. Izdan mu je bil plačilni nalog v višini 900 EUR in 16 kazenskih točk.

MALI OGLASI

Novi oglasi so označeni polkrepko.

NEPREMIČNINE

PRODAMO

- Stanovanje (60m2) z zemljiščem (101m2) v elitni okolici Ljubljane, prodam. Izjemna lokacija, vsa dokumentacija urejena, cena 90.000 Eur. 031 201 490

- Zamenjam ali prodam stanovanje v Ljubljani 54 m2 z garažo 28,5 m2 za podobno na slovenski obali. Tel.: 040 327 127

- Prodajam ali oddam za daljše obdobje garažo v Župančičevi ulici. Tel. 041 665 591

- Prodajam 50 m2 2S-stanovanje s kletjo 6m2 v Centru Ljubljane (Njegoševa). Vsi priključki, vpisano v zemljiško knjigo, prosto bremen. MOŽNA MENJAVA NA OBALI (tudi za večje z doplačilom). CENA: 115.000. Tel: 041 378 546.

- Zamenjam lastniško stanovanje veliko 60 m2 v spodnji Smedeli, z lastnim centralnim ogrevanjem za enako ali podobno v Izoli. Tel.: 031 847 441

NAJAMEMO

- Slikar srednjih let, samski, urejen, iščem garsonjero ali majhno bivalno enoto v Izoli za daljše obdobje, Tel. 041 231 890

- Najamem obdelovalno zemljišče, do 400m2 v bližini okolice Izole, za daljše obdobje 031 532 701

- Družina s tremi majhnimi otroci išče primerno stanovanje v Izoli za daljše obdobje. Tel.: 040 204 622

- Domačinka z urejeno subvencijo dolgoročno iščem bivališče v Izolski občini cca. 30 m2 ali več. Sem vozna. 070/925 446 Anja.

ODDAMO

- oddam etažno 4 sobno stanovanje, centralno ogrevano, z vrtom. Hiša je na mirni lokaciji na podeželju, v okolici Črnega Kala, blizu otroškega igrišča in avtobusne postaje. Tel. 031 339 091

RAZNO

- Prodajam pograd ALPLES bukev iz programa TEMPO X. Dimenzije so 2050 x 960 x 1750. Zraven so še stopnice (bukev) s 4 predalniki dimenzije 1100 x 42 x 1560. Cena po dogovoru. Več informacij na 051/33-66-25

- Najamem dovolilnico za parkiranje avtomobila v Izoli. 041/960-961

- prodajam stekleno mizo 90 x 90 raztegljivo na 90 x 180. Lokacija Izola, cena 100 Eur. Telefon 041 936 005

- Zaradi selitve ugodno prodajam plinski štedilnik z novo jeklenko, stoječi kihinski element in hladilnik. tel 031 632 472

- Televizor Gorenje, l.2005, ekran 55 cm, srebrno siv, odličen, prodajam za EUR 40,00. 041 662340.

- Poročno (maturitetno) moško obleko Mura izjemne kvalitete, temnosivo, 98 % volna 2% elastan, velikost 98 (za fanta cca 180 cm višine), nošeno samo 1x, očiščeno, prodajam za EUR 40,00. Informacije na 041 662340.

Preventivna akcija

V soboto, 25. 4. 2015, dopoldne je vodja policijskega okoliša (VPO) PP Izola v sodelovanju z občino Izola in občinskim redarstvom na Južni cesti v Izoli, ob trasi kolesarske poti »Parenzana«, izvedel preventivno aktivnost pod sloganom »Varno na kolo«. VPO je na informacijski točki svetoval kolesarjem in drugim udeležencem o varni udeležbi v prometu, odgovarjal na vprašanja itd. Mlajšim udeležencem je bila razdeljena kolesarska oprema (čelade, luči, zvonci, odsevnik). Navzočim je bilo predstavljeno tudi policijsko vozilo in oprema za nadzor prometa.

+386 (0)41 858 473

Gotovo že poznate naše jedi z žara,
zdaj pa pripravljamo tudi

bogate **MALICE**

4,00 € - 5,00 €

okusna **KOSILA**

7,00 €

prava nedeljska **KOSILA**

8,0 €

Saj veste kje? Med parkom in Lonko.

Matohov kot

Osnovnošolci k predsedniku, upokojenci pa na Gorenjsko

Upokojenci DU Jagodje-Dobrava smo se odpravili na enodnevni potep po Gorenjski. Obiskali smo Bled, se okrepčali s slavno kremšnito in povzpeli na cerkveni stolp na blejskem otočku. Seveda nismo pozabili 3 krat pozvoniti na cerkveni zvon in si potihoma zaželeli uresničitve 3 želja.

Obiskali smo še tovarno čokolade Gorenjka, ki je odšla v hrvaške roke skupaj s preostalim delom Žita, zato je bila ena od želja tudi ta, da bomo še kdaj okusili dobro, staro čokolado z Lesc.

Kosilo smo si privoščili pri Avsenikih, ki so zadnje čase popularni tudi zaradi petkove televizijske oddaje, kamor si želi kar nekaj naših upokojencev. Prijave sprejemajo že za september, zato pohitite.

Še Marija na Brezjah in dan se je prevesil v noč, mi pa z Gorenjskega na obalo.

Jožica Radujko